தினம் தினம் திகில் திகில்

ராஜேஷ்குமார்

1

கதிரேசன் இண்டர்காமில் ஹோட்டல் ரிசப்ஷனிஸ்ட்டிடம் சற்று பதட்டமாய் பேசிக் கொண்டிருந்தான். இரவு மணி பத்து.

"நோ... நோ... நாளைக்கு நான் கோயமுத்தூரில் இருந்தேயாகனும்... ப்ளீஸ் ட்ரை டு அண்டர்ஸ்டாண்ட் மை வேர்ட்ஸ்.. டுமாரோ ஈஸ் மை பர்த்டே.. என்னோட பங்களாவில் அதை பெரிய அளவில் கொண்டாடறதுக்கான ஏற்பாடுகளை என் ஃபேரண்ட்ஸ் பண்ணிட்டிருப்பாங்க... எப்படியாவது ஃப்ளைட் டிக்கெட்டுக்கு ஏற்பாடு பண்ணுங்க...."

"மிட் நைட் ஃப்ளைட்ல உங்களுக்காக... ட்ரை பண்ணிட்டிருக்கோம் ஸார்..."

"அட் எனி காஸ்ட், டிக்கெட்டை வாங்கிடுங்க...."

"இன்னும் பத்து நிமிஷத்துல தகவல் சொல்றோம் ஸார்.. மிட் நைட் ஃப்ளைட் கிடைக்கலைன்னா... நாளைக்கு காலையில் ஆறு மணிக்கு 'வாயுதூத்'ல போயிடறீங்களா ஸார்?"

"நோ.. நோ.. அந்த மாவு மில்லில் ட்ராவல் பண்ண என்னால முடியாது... மிட்நைட் ஃப்ளைட்டுக்கே ட்ரை பண்ணுங்க.."

"எஸ்.. ஸார்..."

கதிரேசன் ரிஸீவரை வைத்து விட்டு – கண்ணாடி டம்ளரில் மிச்சம் வைத்திருந்த ஷிவாஸ் ரீகலை எடுத்து சப்பி–மிளகாய்த் தூளில் நனைந்த ஒரு முந்திரிப் பருப்பை எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டான். நரம்பு மண்டலத்தில் விஸ்கி தீமூட்டியிருக்க–உடம்பு பூராவும் ஓடிய ரத்தத்தில் கணிசமான வெப்பம் பரவியிருந்தது.

சிகரெட் ஒன்றை பற்ற வைக்கலாமா என்று யோசித்த விநாடியில்

டெலிபோன் சிணுங்கியது.

ரிஸீவரை எடுத்தான்.

"ஹலோ.."

ரிசப்ஷனிஸ்ட் பேசினாள். "ஸார்... உங்களுக்கு.. கோயமுத்தூரிலிருந்து ட்ரங்க்கால்.."

"லைன் குடுங்க.."

லைனில் கதிரேசனின் அப்பா ஸ்வாமிநாதன் வந்தார். எடுத்த எடுப்பிலேயே கோபத்தை கலந்து கொண்டு கேட்டார்.

"ஏண்டா... இன்னுமா... மெட்ராஸ்ல உட்கார்ந்துட்டிருக்கே...?"

"ஸாரி டாட்... கொச்சி ஃப்ளைட்ல டிக்கெட் கிடைக்கலை... மிட் நைட் ஃப்ளைட்ல இப்ப ட்ரை பண்ணிட்டிருக்கேன். ஏர்லி மார்னிங் மூணு நாலு மணிக்குள்ளே நான் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்துடுவேன்..."

"வராமே இருந்துடாதே..! நிறைய பேரை உன்னோட

பர்த்டே ஆனிவர்சரிக்கு கூப்பிட்டிருக்கேன்.. காலையில் எட்டு மணிக்குள்ளே நீ கேக்கை வெட்டியாகணும்.. உங்கம்மா வேற என்னை கரிச்சு கொட்டிகிட்டு இருக்கா..! உன்னோட பிறந்த நாள் நாளைக்குன்னு தெரிஞ்சிருந்தும்... பிசினஸ் விஷயமா உன்னை மெட்ராஸ் அனுப்பிட்டேனாம். வீட்டுக்கு வர்ற எல்லார்கிட்டேயும் ஒரே புலம்பல்..."

"நான் எப்படியும்... விடிகாலை மூணு மணிக்குள்ளே வந்து சேர்ந்து விடுவேன்னு அம்மா கிட்டே சொல்லுங்க டாட்"

"அப்படித்தான் சொல்லி சமாதானப்படுத் திட்டிருக்கேன். ஏர் ஃபோர்ட்டுக்கு காரை அனுப்பி வைக்கட்டுமா?"

"வேண்டாம்..! நான் டாக்ஸி பிடிச்சுட்டு வந்துடறேன்."

"கதிரேசன்.."

"என்ன டாட்..?"

"நாளைக்கு உன்னோட பிறந்த நாள் மட்டுமில்லை.."

"தெரியும் டாட்! உங்க நண்பர் ஏற்காடு எஸ்டேட் ஓனர் குரு கிருஷ்ணா தன்னோட டாட்டர் ஐஸ்வரியாவை எனக்கு கல்யாணம் பண்ணித் தரப் போறதா அத்தனை பேர் முன்னிலையிலும் அனௌன்ஸ் பண்ணப் போறார் இல்லையா...?"

"எஸ்... ஏறக்குறைய அது ஒரு நிச்சயதார்த்தம் மாதிரி...."

கதிரேசன் சிரித்தான். "ஹண்ட்ரெண்ட் பர்ஸெண்ட் நாளைக்கு விடிகாலை... மூணு மணிக்கு உங்க முன்னாடி நின்னுட்டிருப்பேன்... டோண்ட் ஒர்ரி டாட்..." ரிஸீவரை வைத்து விட்டு சோபாவுக்கு வந்து சாய்ந்தான்.. சே! பத்து மணி ப்ளைட்டில் டிக்கெட் கிடைக்காது என்று தெரிஞ்சிருந்தா... ட்ரெயினிலாவது போயிருக்கலாம்..

"இப்போது கோயமுத்தூர் போய்ச் சேர ஒரே வழி...? மிட் நைட் ஃப்ளைட் தான்...! அதில் எப்படியாவது டிக்கெட்டை வாங்கியாக வேண்டும்"

"இதில் டிக்கெட் கிடைக்காவிட்டால்...?"

"வேறு வழியில்லை.. வாயுதூத் தான்... அந்த மாவு மில்லுக்குள் இரண்டு மணி நேரம் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும்... கோயமுத்தூர் போய் சேர்வதற்குள் உடம்பு மிக்ஸிக்குள் போட்ட மாதிரி... ஒரு தினுசாய்..."

யோசனையை அறுத்துக்கொண்டு அறை வாசலினின்றும் காலிங்பெல் சத்தம் எழுந்தது.

போய் கதவைத் திறந்தான்.

வெளியே

அந்த இளம்பெண் நின்றிருந்தாள். லேசாய் கலைந்த தலை, கலங்கிய கண்கள், வறண்ட உதடுகள், தூசி படிந்த ஆயில் பெயிண்ட் ஓவியம் மாதிரியான தோற்றம்.

"மி.. மிருதுளா... நீ... யா...?"

"நானே தான்.."

அவள் உள்ளே வந்தாள். கதவைச் சாத்தி தாழிட்டு விட்டு – அதன் மேலேயே சாய்ந்து கொண்டாள். வறண்ட உதடுகளில் ஒரு விரக்தி சிரிப்பைக் காட்டினாள். "என்னை நீங்க எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டீங்க... இல்லையா...?"

"மிருதுளா... நீ ஹாஸ்பிடலிலிருந்து...?"

"போன மாசமே டிஸ்சார்ஜ் ஆயிட்டேன்... லெட்டர் போட்டிருந்தேனே...? கிடைக்கலையா..?"

"கி... கிடைக்கலை..."

"ஏன் பொய் பேசறீங்க...? கவர் மேல என்னோட கையெழுத்தைப் பார்த்ததும்.. தபாலை கிழிச்சு குப்பை கூடைக்குள்ளே போட்டிருப்பீங்க..."

"மிருதுளா...! நா... வந்து... வந்து..."

"அப்படி உட்கார்ந்து பேசுவோமா...?"

"நான் அவசரமா ஊருக்கு கிளம்பிட்டிருக்கேன்..."

"நானும் அவசர அவசரமா தான்.. உங்களை பார்க்க வந்தேன்... பத்து மணிக்கு மேலே ஹோட்டலுக்குள்ளே விடமாட்டேன்னு சொல்லிட்டாங்க. நான் ஹோட்டலுக்கு பின்பக்கமா.. ஸ்டோர் சாமான் கொண்டு வர்ற வழியில வந்தேன்..."

"நான் இங்கே தங்கியிருக்கிறது உனக்கெப்படி தெரியும்?"

"நீங்க ஒவ்வொரு மாசமும் வழக்கமா.. ரெண்டாவது சனிக்கிழமை... ஷேர்ஸ் மார்க்கெட் நிலவரத்தை தெரிஞ்சுக்கிறதுக்காக – மெட்ராஸ் வர்றதும்.. இந்த ஹோட்டல்ல தங்கறதும்.. எனக்கு தெரிஞ்சதுதானே...? அரை மணி நேரத்துக்கு முன்னாடி தான்.. இன்னிக்கு ரெண்டாவது சனிக்கிழமைங்கிற ஞாபகம் வந்தது. டெலிபோன் பூத்துக்குபோய்... இந்த ஹோட்டலுக்கு போன் பண்ணி – உங்க பேரைச் சொல்லி ஸ்டே பண்ணியிருக்காரான்னு கேட்டேன்.. சிக்ஸ் நாட் டு வில் நீங்க தங்கியிருக்கிறதா.. சொன்னாங்க..! உடனே புறப்பட்டு வந்தேன். கேட்ல வாட்ச்மேன்... பத்து மணிக்கு... மேலே... லேடி விசிட்டர்ஸை ஹோட்டலுக்குள்ளே அனுமதிக்கிறதில்லைன்னு சொன்னான். உங்களை பார்த்தே ஆகணும்ங்கிற பிடிவாதத்துல... ஹோட்டலுக்கு பின்பக்கமா வந்து... மாடிப்படி வழியாவே.. இந்த ஆறாவது மாடிக்கு வந்துட்டேன்.."

கதிரேசன் லேசாய் வியர்த்தபடி அவளை ஏறிட்டான்.

"சரி.. இப்ப எதுக்காக வந்தே..?"

"ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடி.. நாம சந்திச்சோம்.. காதலிச்சோம்.. கிடைச்ச சந்தர்ப்பங்கள்ல எல்லை மீறியும் பழகிட்டோம். உங்க பேச்சைக் கேட்டு.. ரெண்டு தடவை அபார்ஷனும் பண்ணி – அதன் விளைவா.. உடம்பு கெட்டு போய்.. ஹாஸ்பிட்ல்ல ஒரு மாசம் அட்மிட்டாகி – இதனால் வேலை பார்த்த இடத்துல பேர் கெட்டு... டெர்மினேஷன் ஆர்டரை கையில வாங்கிட்டு இப்ப நடுவீதிக்கு வந்துட்டேன்.. எனக்கு சொந்தபந்தம் யாருமில்லை.. எனக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே சொந்தம் பந்தம் நீங்கதான்.. உங்ககிட்டே நான் வராமே வேற எங்கே போவேன்..?"

கதிரேசன் தன் கையிலிருந்த கர்ச்சீப்பால் முகத்தை ஒற்றிக் கொண்டான். "இதோ பார் மிருதுளா.. நான் இப்போ அவசரமா கோயமுத்தூர் புறப்பட்டு போயிட்டிருக்கேன்... அடுத்த வாரம் நான் சென்னை வரும்போது உன்னை நானே வந்து பார்க்கிறேன்.."

"இனி நீங்க அடுத்த மாசம் தானே வருவீங்க..?"

"இல்ல.. உனக்காக.. நான் அடுத்த வாரம் வர்றேன்.."

"எனக்கு நம்பிக்கையில்லீங்க.. இன்னிக்கே எனக்கு

ஒரு முடிவு தெரிஞ்சாகணும்..''

"எ.. என்ன மு.. முடிவு..?''

"உங்களுக்கும் எனக்கும் எப்ப கல்யாணம்..?''

"க.. கல்யாணமா...?''

"பின்னே.. எதுக்காக என்னை விரட்டி விரட்டி காதலிச்சீங்க..?''

"மிருதுளா! நீயும் நானும்.. கல்யாணம் பண்ணிக்கத் தான் காதலிச்சோம்.. இல்லேன்னு நான் மறுக்கலை.. ஆனா.. என்னோட வீட்ல அப்பாவும் சரி.. அம்மாவும் சரி.. என் கல்யாண பேச்சை இன்னும் எடுக்கவே இல்லை..''

"நீங்க பேச்சை எடுக்க வேண்டியதுதானே...?''

"உடனே எடுத்துட முடியுமா..? அப்பாவும் அம்மாவும் என்னோட கல்யாணத்தைப் பத்தி பேசும்போதுதான்.. உன்னைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியும்..''

"என்னைப் பத்தி உங்க வீட்ல சொல்வீங்கங்கிற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லீங்க.. அதனால நான் ஒரு முடிவோடு வந்திருக்கேன்..''

"என்ன முடிவு..?''

"நாளைக்கே உங்களுக்கும் எனக்கும் கல்யாணம்.. கன்னிகா பரமேஸ்வரி கோயில்ல போய்.. சிம்ப்ளா முடிச்சுக்கலாம்.. கல்யாணம் முடிஞ்சதுமே நேரா உங்க வீட்டுக்கு போறோம்.. உங்க அப்பா அம்மா கால்ல விழறோம்..''

கதிரேசன் திடுக்கிட்டு பின் சிரித்தான்.

"என்ன.. நாளைக்கே கல்யாணமா..?''

"ஆமா.. ஆமா..''

"உனக்கொண்ணும் பைத்தியம் இல்லையே..?''

"நான் சொல்றதை நீங்க எப்படி எடுத்துக்கிட்டாலும் சரி.. நாளைக்கே நம்ம கல்யாணம் நடந்தாகணும்..''

இண்டர்காம் கிணுகிணுத்தது.

மிருதுளா மௌனமாகிக் கொள்ள – கதிரேசன் ரிசீவரை எடுத்தான். "எஸ்..''

ரிசப்ஷனிலிருந்து பேசினார்கள்.

"சார்.. உங்களுக்கு ஃப்ளைட் டிக்கெட் கன்ஃபர்ம்

ஆயிடுச்சு.. இன்னும் அரை மணி நேரத்துல.. நீங்க.. ஏர்ஃபோர்ட் கிளம்பணும்..''

"தாங்க்யூ..! பில்லை ப்ரிபேர் பண்ணி வையுங்க.. வர்றேன்'' ரிசீவரை வைத்துவிட்டு – மிருதுளாவை ஏறிட்டான். "ஃப்ளைட் டிக்கெட் எனக்கு கன்பர்ம் ஆயிடுச்சு.. ஃப்ளைட் பனிரெண்டு மணிக்கு.. நான் அரை மணி நேரத்துல இங்கிருந்து புறப்படணும்..''

மிருதுளா மார்புக்கு குறுக்காக கைகளை கட்டிக் கொண்டு மெலிதாய் புன்னகைத்தாள்.

"நீங்க.. இன்னிக்கு புறப்பட முடியாது..''

"மிருதுளா! அடம் பிடிக்காதே.. நாளைக்கு எனக்கு பிறந்தநாள்..!''

"ஓ..!'' – உதட்டைக் குவித்தாள் மிருதுளா. "நாளைக்கு உங்கள் பிறந்த நாளா..? மெனி.. மெனி.. ஹேப்பி ரிடர்ன்ஸ் ஆஃப் த.. டே..! உங்களுக்கு உண்மையிலேயே அதிர்ஷ்டம் இருக்கு.. இல்லேன்னா.. பிறந்த நாளும், கல்யாண நாளும் ஒரே தேதியில அமையுமா..?''

"மிருதுளா..! விளையாடாதே..!''

"நான் விளையாடலை.. சீரியஸாத்தான் சொல்றேன்.. நாளைக்கு பிறந்த நாள் அதுவுமா.. என் கழுத்துல தாலி கட்றீங்க..''

கதிரேசன் முகம் சிவந்தான்.

"கட்டலைன்னா..?''

"இன்னிக்கு என்னோட இறந்த நாளாயிடும்..''

"எ.. என்ன.. சொ.. சொல்றே.. நீ...?''

மிருதுளா புன்னகைத்து – தன் மார்புச் சேலையை விலக்கி – கழுத்திலிருந்த இமிடேஷன் சங்கிலியை எடுத்து காட்டினாள். சங்கிலியில் – மடித்து வைத்த நிலையில் காகிதம் கட்டப்பட்டு தெரிந்தது.

"எ.. என்ன.. இது..?''

"போலீஸுக்கு நான் எழுதி வெச்சிருக்கிற லெட்டர்.. என்னோட மரணத்துக்கு நீங்கதான் காரணம்ன்னு.. விலாவாரியாக எழுதி வெச்சிருக்கிற லெட்டர்.. நீங்க கல்யாணத்துக்கு சம்மதம் தரலைன்னா.. இந்த நிமிஷமே.

இந்த ஆறாவது மாடியிலிருந்து கீழே குதிச்சுடப் போறேன்..''

''நோ.. ஓ.. ஓ..ஓ...!'' முகம் வியர்த்து வீறிட்டான் கதிரேசன்

2

அந்த சாக்லேட் நிற பியட் நிதான வேகத்தில் – மகாபலிபுரத்திலிருந்து சென்னைக்கு திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. இரவு எட்டரை மணி. காரை முரளிதரன் ஓட்டிக் கொண்டிருக்க – அருகே அவனுடைய புது மனைவி. கழுத்தில் பத்து நாள் தாலி. முகர்ந்தால் இன்னமும் மஞ்சள் வாசம் அடித்தது.

''பூமா..''

''ம்..''

''உனக்கு மகாபலிபுரம் பிடிச்சுதா..?''

''ரொம்ப..''

''நாளைக்கு எங்கே போகலாம்..?''

''எங்கேயும் வேண்டாம்.. குவார்ட்டர்ஸிலேயே இருந்து விடுவோம்.''

''என்னது குவார்ட்டர்ஸிலேயே இருந்துடறதா..? என் புதுப்பெண்டாட்டி சென்னையை பார்க்க வேண்டாம்..?''

''வேண்டாங்க.. இந்த வெய்யிலை என்னால தாங்கிக்க முடியலை. தலையெல்லாம் 'விண்விண்'ன்னு தெறிக்குது..''

''உம்.. பிரிஜ்ல வெச்ச பண்டம் மாதிரி நீ... கொடைக்கானலிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவ.. சென்னை வெய்யில் ஒத்துக்காதுதான்... என்ன பண்றது.. வாரம் பத்து நாள் என் கூட அலைஞ்சா போதும்.. இந்த வெய்யில் உனக்கு பழக்கமாயிடும்..''

''என்னங்க.. இந்த ஊரிலிருந்து உங்களுக்கு டிரான்ஸ்ஃபர் கிடைக்காதா?''

''இன்னும் ரெண்டு வருஷம் போகணும்.''

''சரியா போச்சு.. அதுக்குள்ளே நான் வதக்கின கீரை மாதிரி ஆயிடுவேன்..''

''சென்னைல வெய்யில் மதியானம் ரெண்டு மணி வரைக்குந்தான். அப்புறம் கடல் காற்று அடிக்க ஆரம்பிச்சா சுகந்தான்..'' – சொன்னவன் ஆள் நடமாட்டமற்ற அந்த ரோட்டின் ஓரத்தில் – காரை ஒதுக்கினான்.

''என்ன..?''

''மூச்சா போகணும்..'' இடது கை சுண்டு விரலைக் காட்டினான்.. முரளிதரன்.

''ஏன்.. சென்னை வரைக்கும்.. கட்டுப்படுத்த முடியாதோ?''

''மகாபலிபுரத்திலிருந்து புறப்படுத்போது... வயிறு முட்ட ரெண்டு இளநீர் குடிச்சேன்.. இந்நேரம் வரைக்கும் கண்ட்ரோல் பண்ணினதே – பெரிய விஷயம்..''

தலையில் அடித்துக் கொண்டாள் பூமா. ''ம்... போய்ட்டு வாங்க... உங்களுக்குத்தான் எதுக்குமே நேரம் காலம் கிடையாதே..!''

''இந்த பத்து நாள்ல என்னை' நல்லா புரிஞ்சு வெச்சிருக்கியே?'' காரை அந்த சவுக்கு மாந்தோப்புக்கு பக்கத்தில் கொண்டு போய் நிறுத்தினான் முரளிதரன். என்ஜினை அணைத்தபோது – சுற்றுப்புற நிசப்தத்தின் கடுமை புரிந்தது..

''சீக்கிரம் வந்துடுங்க..''

''நா.. பாரினுக்கா போறேன்.. யூரின் பாஸ் பண்ணத்தானே போறேன்..'' சிரித்துக் கொண்டே கீழே இறங்கி – நட்சத்திர வெளிச்சத்தில் நடந்து சவுக்கு மாந்தோப்பு மறைவுக்கு போனான்.

காரில் உட்கார்ந்திருந்த பூமா, சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். எந்த திசையிலும் ஒரு பொட்டு வெளிச்சமில்லை.. சத்தமில்லை.. திருகுப் பூச்சிகள் முணுமுணுப்பு மட்டும்தான் விடாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது.

பூமா கார்க்குள் விளக்கைப் போட்டுக் கொண்டு டாஷ் போர்டைத் திறந்தாள். அதில் திணித்து வைத்திருந்த – வார இதழை எடுத்து கொண்டு முதல் பக்கத்தை பிரித்தாள்.

நடிகை : அடிக்கடி அபார்ஷன் பண்ணிக்கிறது பிடிக்கலை.. அதனால்...

தோழி : குழந்தை பெத்துக்கப் போறியா?

நடிகை : இல்லே கல்யாணம் செய்துக்கப் போறேன்.

கீழை. அ. கதிர்வேலு எழுதிய ஜோக்கைப் படித்து – சிரித்துக் கொண்டிருந்தபோதே – கார்க்குப் பின்னால் – வெளிச்சத்தோடு – மெலிதான இரைச்சலோடு ஒரு வேன் வந்து நின்றது.

பூமா திரும்பினாள்.

3

"நோ... ஓ... ஓ... ஓ..." – என்று வீறிட்ட கதிரேசனை புன்னகையோடு பார்த்தாள் மிருதுளா. கழுத்துச் செயினில் கோர்த்திருந்த – கடிதத்தைக் காட்டிக் கொண்டே சொன்னாள். "இது வெறும் மிரட்டல் இல்லை.. எனக்கு நீங்க தரப் போறது.. வாழ்வா சாவாங்கிறதை முடிவு பண்ணிக்கத் தான் துணிச்சலோடு புறப்பட்டு வந்திருக்கேன்.."

"மி.. மிருதுளா..?"

"ம்.."

"நா.. உன்னை ஏமாத்திடுவேனோன்னு பயப்பட றியா..? அந்த பயமே உனக்கு வேண்டாம்..! எனக்கு ஒரு மூணுமாசம் டயம் குடு.. எங்க அப்பா, அம்மாகிட்டே உன்னை கூட்டிகிட்டு போய்.. அறிமுகப்படுத்தி.."

"எனக்கு நம்பிக்கையில்லை.. உங்க முடிவான... பதில் இன்னைக்கே இந்த நிமிஷமே எனக்கு வேணும்.."

"மிருதுளா! அடம் பிடிக்க.. இது நேரமில்லை.. நாளைக்கு நான் கோயமுத்தூர்ல இருந்தாகணும்.. எனக்கு பிறந்த நாள்.."

"ரெண்டு நாள் கழிச்சு கூட உங்க பிறந்த நாளை கொண்டாடிக்கலாம்.."

"மிருதுளா.. நான்.. சொல்றதைக்.."

"கேட்கமாட்டேன்.. இந்த ரூமை விட்டு நீங்க வெளியே போனா மாடியிலிருந்து குதிச்சுடுவேன்." – சொன்னவள் வேகவேகமாய் போய் – அறையின் சிட்அவுட் கதவைத் திறந்து கொண்டு – க்ரில் வைத்த குட்டைச் சுவர்க்கும் பக்கத்தில் போய் நின்று – கொண்டாள்.

கதிரேசனின் மனசுக்குள் ஆத்திரப் புயல் அடித் தாலும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் – நிதானமாகப் பேசினான்.

"மிருதுளா! அவசரப்பட்டு எந்த முடிவுக்கும் போயிடாதே! எனக்கு கொஞ்சம் அவகாசம் குடு.."

"அவகாசம்.. அஞ்சு நிமிஷம் தர்றேன்.. மணிக் கணக்கு நாள் கணக்கு தரமாட்டேன்.. எனக்கு வேண்டியது உடனடி காரியம்."

"சரி.. நான் இப்ப என்ன பண்ணணும்..?"

"ரிசப்ஷனுக்கு போன் பண்ணி ஃப்ளைட் டிக்கெட்டை கான்ஸல் பண்ணச் சொல்லணும்..! அப்புறம் இன்னிக்கு ராத்திரி.. உங்க ரூம்லேயே நான் தங்கிக்கப் போறேன்.. இன்னிக்கு ராத்திரி நான் தூங்கப் போற தில்லை.. விடியற்காலை நாலு மணிக்கெல்லாம் ரெண்டு பேரும் குளிச்சுட்டு கன்னிகா பரமேஸ்வரி கோயிலுக்கு போய் கல்யாணத்தை முடிச்சுகிட்டு ஹோட்டலுக்கு திரும்பி வர்றோம்.. வந்து.." பேசிக் கொண்டேயிருந்தவள் – திடீரென்று எதற்காகவோ.. வெளிப்பக்கம் திரும்பிப் பார்த்த விநாடி – கதிரேசன் உடனடியாய் அந்த விநாடியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு – மிருதுளாவின் மேல் பாய்ந்தான். அவன் தன்னை நோக்கி பாய்வதை கணத்தில் உணர்ந்த – மிருதுளா – க்ரிப்பின் மேல் காலை வைத்து – குட்டைச் சுவரைத் தாண்டி வெளிப்பக்கமாய் குதிக்க....

அவள் உடம்பு கீழே இறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போதே – கதிரேசன் மிருதுளாவின் கழுத்திலிருந்த – லெட்டர் கோர்த்த செயினைப் பற்றி இழுத்தான். செயினும் லெட்டரும் கைக்கு வந்துவிட – மிருதுளா ஆறாவது மாடியிலிருந்து – தலைகுப்புற – ஹோட்டலின் கான்க்ரீட் தரை பரப்பை நோக்கிப் போனாள்.

4

கார்க்குப் பின்னால் – அந்த வேன் வந்து நிற்பதை – பூமா பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே – வேனிலிருந்து அந்த மூன்று பேரும் இறங்கினார்கள். இருட்டில் முகங்கள் தட்டுப்படவில்லை.

ஸ்ரீராம் ஒளிப்பதிவு மாதிரி நிழல் உருவங்களாய் தெரிந்தார்கள்.

'இவர்கள் யார்...?' – என்று கையில் வார இதழோடு பூமா யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே – மூன்று பேரும் காரை நெருங்கினார்கள். ஒருவன் குனிந்து கேட்டான். "எம்மா.. காரை இங்கே நிறுத்தியிருக்கீங்க..?"

பூமா சற்றே குரல் குளற – தயக்கமாய் சொன்னாள்.

"அ.. அவர்.. யூரின்.. பாஸ்.. பண்ணப் போயிருக் கார்..."

"அவர்ன்னா.. யாரு...? ஹஸ்பெண்டா..?"

"ஆமா.."

"நிஜமாவே தாலி கட்டின ஹஸ்பெண்டா...? இல்லை டெம்பரரி.. ஹஸ்பெண்டா..?"

பூமா கோபமாய் அவர்களைப் பார்க்க – ஒருவன் சிரித்தான். "கோபப்படாதீங்க... நாங்க போலீஸ்... புருஷன் பெண்டாட்டின்னு சொல்லிக்கிட்டு – இந்த ஏரியாவுக்கு கார்ல வர்ற ஜோடிங்க அதிகம்..! உங்க பேரென்ன?"

"பூமா.."

"கணவரோட பேரு...?"

"முரளிதரன்.."

"அவர் என்ன வேலை பார்க்கிறார்..?"

"கோடேஸ் கம்பெனியில் சேல்ஸ் மேனேஜர்.."

"விஸிட்டிங் கார்டு இருக்கா..?" – கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதே சவுக்குத் தோப்பினின்றும் வெளிப்பட்டான். மூன்று பேர் தன் கார் அருகே நின்றிருப்பதைப் பார்த்ததும் – முகம் நிறைய குழப்பத்தை நிரப்பிக் கொண்டு – வேகவேகமாய் வந்தான். "யார்.. நீங்க.. என்ன வேணும்..?"

"நாங்க போலீஸ்.. இந்த வழியில் போற வர்ற கார்களை நிறுத்தி செக் பண்றது.. எங்க ட்யூட்டி..! நீங்க கோடேஸ் கம்பெனியில் சேல்ஸ் மானேஜரா ஒர்க் பண்றீங்களா..?"

"ஆமா.."

"விசிட்டிங் கார்டு இருக்கா..?"

"கொண்டு வரலை.."

"சரி.. காரோட ஆர்.ஸி. புக்கை குடுங்க.."

முரளிதரன் எடுத்துக் கொடுத்தான். ஒருவன் அதை வாங்கி டார்ச் அடித்து பார்த்துவிட்டு – திரும்பவும் கொடுத்து விட்டு கேட்டான்.

"கார்ல இருக்கிற பெண் நிஜமாவே உங்க ஒய்ஃப்தானா..?"

"எஸ்.. சர்ட்டன்லி.. ஷி ஈஸ் மை ஒய்ஃப்.. ஐ.. ஹேவ் மேரீட் ஹர்.. ஜஸ்ட் டென் டேஸ் பிபோர்.."

"ஆதாரம் எதையாவதை காட்ட முடியுமா..?"

"இங்கே எப்படி காட்ட முடியும்..? அட்ரஸ் தர்றேன்.. வீட்டுக்கு வாங்க.. ஆல்பம் இருக்கு.. அக்கம் பக்கத்துல ஃப்ரண்ட்ஸ் இருக்காங்க.. யூ கேன் என்கொயர் தெம்.."

அதுவரை ஒன்றும் பேசாமல் – சற்று தள்ளி நின்றிருந்த இரண்டாவது ஆசாமி – கார்க்குள் குனிந்து பூமாவைப் பார்த்தபடி கேட்டான்.

"நீ கொரட்டூர் கோகிலாதானே..?"

"கோகிலாவா..?"

"ம்.. சினிமா ப்ரொட்யூஸர் நாகராஜனுக்கு.. கொஞ்ச நாளா சின்ன வீடா இருந்த அந்த கோகிலாதானே.. நீ..?"

"என்னங்க.. இவங்க.. அசிங்கமா.. என்னென்னமோ கேக்கிறாங்க..." – பூமா கணவனைப் பார்த்து பதறினாள்.

முரளிதரன் ஒருவனின் தோளைத் தொட்டு கேட்டான்.

"நிஜமாவே நீங்க போலீஸ்தானா..? ஷோ.. மீ.. யுவர் ஐடென்டிஃபிகேஷன் கார்ட்ஸ்.."

அவன் சிரித்தான்.

"மூணு பேரும் காட்டணுமா..? இல்லை.. நான் ஒருத்தன் மட்டும் காட்டினா போதுமா..?"

"மூணு பேரும் காட்டணும்.."

முரளிதரன் சொல்லி முடிக்கவில்லை.

மூன்று பேரும் – விநாடிக்கும் குறைவான நேரத்தில் – சட்டென்று அவனைச் சூழ்ந்தார்கள். ஒருவனின் கை முகத்தின் மையத்தில் இறங்க – இரண்டாமவனின் கை மார்புப் பகுதியிலும் – மூன்றாமவனின் கை – அடிவயிற்றிலும் – ஒரே நேரத்தில் இறங்கியது.

பூமா 'அய்யோ' என்று வீறிட்டுக் கொண்டு காரினின்றும் இறங்க – முரளிதரன் மூக்கிலும் வாயிலும்

ரத்தம் கொட்டினான். மயக்க நிலைக்கு போய்க் கொண்டிருந்தவனின் தலை முடியைப் பற்றி – முகத்தை நிமிர்த்தினான் ஒருவன். "ஐடென்டிஃபிகேஷன் கார்டை சரியா பார்க்கலைன்னா.. இனியொரு தடவையும் காட்றோம். பார்க்கறியா..?"

கேட்டவன் எட்டி உதைத்தான்.

பூமா அவனைப்பிடித்து இழுத்தாள். அழுகையோடு வெறிபிடித்தவள் போல் வீரிட்டு கத்தினாள்... "அ... அ... அவரை அடிக்காதீங்க.. விடுங்க.."

ஒருவன் அவளிடம் திரும்பினான்.

"இப்ப சொல்லு.. நீ கொரட்டூர் கோகிலாதானே..?"

"இல்ல... நீங்க நினைக்கிற பொண்ணு நானில்ல.. என் பேரு.. பூமா.. சொந்த ஊரு கொடைக்கானல்.."

"நீ அந்த கோகிலா இல்லைன்னு நாங்க நம்பணும்ன்னா நீ ஒரு காரியம் பண்ணணும்.."

"ஏ.. என்ன...?"

"அந்த கோகிலாவுக்கு வலது மார்புல ஒரு மச்சம் இருக்கும். உனக்கு அது இல்லைங்கிறதை காட்டு வியா..?"

"பூமாவுக்கு புரிந்து விட்டது. 'அவர்களுடைய நோக்கம் என்னுடைய உடம்புதான்... மகாபலிபுரத்தி லிருந்தே பின்தொடர்ந்து வந்திருக்க வேண்டும்.'

"என்ன... அப்படி பார்க்கிறே..? காட்டுவியா..?"

"..........."

"காட்ட உனக்கு வெக்கமாயிருந்தா.. நாங்களே பார்த்துக்கட்டுமா..?" ஒருவன் கேட்டுக் கொண்டே பூமாவின் தோள்பட்டையை பற்ற வாயிலும் மூக்கிலும் ரத்தத்தைக் கொட்டிக் கொண்டிருந்த முரளிதரன் துடித்து நிமிர்ந்தான்.

"டேய்..ய்.."

"புதுப் பெண்டாட்டியைத் தொட்டா அண்ணனுக்கு கோபம் வருதுடா.."

"கோபம் வராதபடி பண்ணிடலாமா..?"

"பண்ணிரு.."

அடுத்த விநாடி முரளிதரன் அடிவயிற்றில் மிதிபட்டான். சிறுகுடல், பெருங்குடல் சங்கதிகள் எல்லாம் உணவுக் குழாய் வழியே ஏறி.. தொண்டைக்குள் வந்து

அடைத்துக் கொண்ட உணர்வில் கண்கள் சொருகி மயக்கத்துக்கு போனான்.

பூமா பாய்ந்தாள்..

"ஏ.. என்னங்க.."

முரளிதரனை நோக்கிக் குனிந்த அவளை – ஒருவன் வாயைப் பொத்த இன்னொருவன் கால்களைப் பற்றி சுமையாய் தூக்கிக் கொண்டான். மூன்றாமவன் டார்ச் லைட்டோடு சவுக்குத் தோப்புக்குள் நடந்தான்.

"சீக்கிரம் வாடா.. புருஷனுக்கு மயக்கம் தெளியறதுக் குள்ளே மூணு பேரும் தொட்டுட்டு... உடனே கிளம்பிடணும்.."

"விடிஞ்சாலும்... அவனுக்கு மயக்கம் தெளியாது. தோப்புக்குள்ளே ரொம்ப தூரம் போக வேண்டாம்.. இங்கேயே வசதியான இடம் பாரு..."

புல் மண்டிய ஒரு இடம் வந்ததும் – நடைகளை நிறுத்தினார்கள். "ஸ்டார் ஹோட்டல் ஃபோம் பெட் மாதிரி இருக்கு... அம்மணியை இங்கேயே கிடத்து.."

கிடத்தினார்கள்.

"முதல்ல யாரு...?"

"ஆல்பாபடிக் ஆர்டர்படி வெச்சுக்குவோமா..?"

"அப்படிப் பார்த்தா.. நான்தான்... மொதல்ல தொடணும்.."

"தொடு.."

கையில் டார்ச் வைத்திருந்தவன் அதை இன்னொருவனிடம் கொடுத்துவிட்டு பூமாவின் அருகில் மண்டியிட்டு அமர்ந்தான்.

5

மிருதுளா ஆறாவது மாடியிலிருந்து தலைகுப்புற விழுந்து கான்க்ரீட் தரையில் மோதிச் சிதறியதும் கதிரேசன் பதட்டமே யில்லாமல் அவளிடமிருந்து பறித்த கடிதத்தையும், சங்கிலியையும் ப்ள்ஷ் அவுட் ஸிங்கில் போட்டு – தண்ணீரை பீய்ச்சி உள்ளே போகச் செய்துவிட்டு – சிட்அவுட் கதவைத் தாழிட்டுவிட்டு முன்னறைக்கு வந்தான். ஜெர்கின் கோட்டை மாட்டி – ஜிப்பை இழுத்து விட்டுக்

கொண்டவன் – சூட்கேஸை எடுத்துக் கொண்டு – அறையினின்றும் வெளிப்பட்டு – யாருமில்லாத இருட்டான வராந்தாவில் வந்து – காலியாய் காத்திருந்த லிஃப்ட்டுக்குள் நுழைந்தான். பட்டனைத் தட்டி ஜிப்ளோர்க்கு வந்தான்.

ரிசப்ஷன் கௌண்ட்ரில் லேசான பதட்டம்.

வாட்ச்மேனுக்குப் பின்னால் இரண்டு பேர்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ரிசப்ஷனிஸ்ட் பெண்ணின் முகத்தில் வழக்கமான புன்னகையில்லை.

கதிரேசன் அவள் முன்னே போய் நின்றான்.

"பில் பிரிப்பேர் பண்ணிட்டீங்களா..?"

"இ...தோ.."

"என் ஃப்ளைட் டிக்கெட்..?"

"ரெடி.."

"நான் எவ்வளவு பணம் தர வேண்டும்?"

தொகையைச் சொன்னாள் அவள். கதிரேசன் முகத்தை அப்பாவித்தனமாய் வைத்துக் கொண்டு – பணத்தை பர்ஸிலிருந்து எண்ணி கொடுத்த போது – வாட்மேன் பேரர்களோடு ஓடிவந்தான்.

"போலீஸுக்கு போன் பண்ணுங்கம்மா.."

"யாருன்னு அடையாளம் தெரிஞ்சுதா...?"

"தெரியலை.. ஆனா கீழே விழுந்து செத்துப் போயிருந்த பொண்ணு... கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்தி – மெயின்கேட் வாசல்ல என்கிட்ட வந்து உள்ளே போக பர்மிஷன் கேட்டுச்சு.. நான் அலவ் பண்ணலை... ஆனா எப்படியோ உள்ளே வந்திருக்கா..."

"அவ யாரைப் பார்க்கணும்னு சொன்னா...?"

"அவளும் சொல்லலை.. நானும் அதைப் பற்றி கேக்கலைம்மா..! பத்து மணிக்கு மேலே அந்நியப் பெண்களை உள்ளே விடறதில்லைன்னு சொல்லி திருப்பியனுப்பிட்டேன்.."

கதிரேசன் பணத்தை ரிசப்னிஸ்ட் பெண்ணிடம் நீட்டிக் கொண்டே கேட்டான். "என்ன... விஷயம்..? யார்க்கு என்ன நடந்தது..?"

"யாரோ ஒரு பெண் மாடியிலிருந்து விழுந்துவிட்டாள்"

"மை குட்னஸ்.." – கதிரேசன் போலி அதிர்ச்சி காட்டினதைப் பொருட்படுத்தாமல் அவள் அவசரப் போலீசுக்கு டயல் செய்து கொண்டிருந்தாள்.

கதிரேசன் காத்திருந்தான். அவள் போலீஸுக்கு தகவல் சொல்லிவிட்டு வியர்த்துப் போய் திரும்பினாள்.

"நீங்க பணத்தை 'பே' பண்ணிட்டீங்களா?"

"பண்ணிட்டேன்.."

"ஃப்ளைட் டிக்கெட்..?"

"இன்னும் நீங்க தரலை.. தந்தா புறப்படுவேன்.." அவள் மேஜை டிராயரைத் திறந்து ஃப்ளைட் டிக்கெட்டை எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டே சொன்னாள். "ஸாரி.. அந்தப் பெண் மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்த சம்பவத்தின் காரணமா.. கொஞ்சம் நெர்வஸாகி விட்டேன்.."

"நான் கிளம்பலாமா...?"

அவள் தலையாட்டினாள்.

கதிரேசன் வெளியே வந்தான். போர்டிகோவை கடக்கும்போது ஹோட்டலின் இடது பக்க கோடியில் ஏழெட்டுப் பேர் சின்ன கும்பலாய் தெரிந்தார்கள். டார்ச் லைட்டொன்று அவசரமாய் அலைந்து கொண்டிருந்தது.

குரல்கள் கேட்டது.

"போலீஸுக்கு போன் பண்ணியாச்சா..?"

"ஆச்சு..."

"எந்த மாடியிலிருந்து விழுந்திருப்பா...?"

"ஹெட்டோட 'ஸ்மேஷ்' கண்டிஷனை பார்த்தா.. எட்டாவது மாடியிலிருந்து விழுந்திருப்பான்னு தோணுது.."

"எப்படி விழுந்தாள்னு தெரியலையே..?" குரல்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதே ஹோட்டலின் காம்பௌண்ட் கேட்டுக்கு வெளியே வந்து கதிரேசன் அங்கிருந்த டாக்ஸி ஸ்டாண்டை நெருங்கி ஒரு பிரைவேட் டாக்சியைப் பிடித்தான்.

"ஏர்ஃபோர்ட், போகணும்.."

"ராத்திரி நேரம் எக்ஸ்ட்ரா ஆகும் சார்.."

"ம்.. வாங்கிக்க.."

6

சவுக்குத் தோப்பின் நட்சத்திர வெளிச்சத்தில் – பூமாவின் அருகே மண்டியிட்டு உட்கார்ந்தவன் அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு திகைப்போடு – மற்ற இரண்டு பேரை ஏறிட்டான். "பார்ட்னர்ஸ்.."

"என்னடா..?"

"இவளை வந்து பாரு..."

வந்து பார்த்தார்கள்.

"என்னடா இப்படி அசைவில்லாமே.. கிடக்கறா.."

ஆச்சர்யப்பட்டு பயப்பட்டு – கை வைத்து – இதயத் துடிப்பைப் பரிசோதித்தார்கள்.

செத்திருந்தாள்.

7

மார்ச்சுவரி வேன், போலீஸ் வேன் பக்கம் பக்கமாய் நின்றிருக்க – மண்டை இரண்டாய் உடைந்து கான்க்ரீட் தரை பரப்புக்கு தன் உடம்பு ரத்தத்தை முழுவதும் தானமாய் கொடுத்திருந்த மிருதுளாவைச் சுற்றி போலீஸ் தலைகள். பிரகாசமாய் இரண்டு எமர்ஜென்ஸி விளக்குகள். ஹோட்டலில் பெரும்பாலான அறை ஜன்னல்கள் திறக்கப்பட்டு தலைகள் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

ரிசப்ஷனில் இருந்தவர்களிடம் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார். "இறந்த பெண் உங்க ஹோட்டலில் தங்கியிருந்தது இல்லை...?"

"இல்லை சார்.."

"ஹோட்டலில் தங்கியிருந்த யாரையோ பார்க்க வந்தவ... ஆனா.. அவ.. ரிசப்ஷன் வழியா.. உள்ளே போகலை.. அப்படித்தானே..?"

"ஆமா.. சார்.."

"அப்படின்னா.. அந்தப் பொண்ணு யாரையோ பார்க்கிறதுக்காக.. திருட்டுத்தனமா மேலே போயிருக்கா.. போன இடத்துல சம்பவம் நடந்திருக்கு.. டை.. த.. டை.. இப்ப ஹோட்டல்ல எத்தனை பேர் தங்கியிருக்காங்க..?"

"ஆல்மோஸ்ட் ஃபுல் சார்.. ரெண்டு ரூம் மட்டும் காலியா இருக்கு.. அதிலும் அரை மணி நேரத்துக்கு முன்னாடிதான் ஒருத்தர்.. ரூமை காலி பண்ணிட்டு மிட் நைட் ஃப்ளைட்டை பிடிக்க ஏர்போர்ட் போனார்..."

"அவர் பேரு..?"

"மிஸ்டர் கதிரேசன்..! ஆனா அவரை இது சம்பந்தமா சந்தேகப்பட முடியாது சார்... அவர் சாயந்திரம் ஆறு மணியிலிருந்தே கோயமுத்தூர் போக ஃப்ளைட் டிக்கெட்டுக்காக அலை மோதிக்கிட்டு இருந்தார். சம்பவம் நடக்கிறதுக்கு பத்து நிமிஷத்துக்கு முந்தித்தான்.. ஃப்ளைட் டிக்கெட்டே அவர்க்கு கன்ஃபார்ம் ஆச்சு.. டிக்கெட் கன்ஃபார்ம் ஆனதும் புறப்பட்டு போயிட்டார்.."

"அவர் எந்த ரூம்ல தங்கியிருந்தார்...?"

"சிக்ஸ்.. நாட்.. ட்டு.."

"பூ.. மீன் ஸிக்ஸ்த் ஃப்ளோர்...?"

"எஸ்.."

பக்கத்தில் இருந்த சப்–இன்ஸ்பெக்டரிடம் திரும்பினார் இன்ஸ்பெக்டர். "ராகவன்! நீங்க அந்த ரூமை ஒரு க்ளான்ஸ் பார்த்துட்டு வந்துடுங்க. ரூம்ல ஸ்ட்ரக்ளிங் ஸிம்ப்டம்ஸ் இருக்கான்னு பார்த்துருங்க.."

சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் தலையாட்டிவிட்டு ஒரு கான்ஸ்டபிளோடு லிஃப்டை நோக்கிப் போனார். அவர் போனதும் போலீஸ் போட்டோகிராபர் பக்கத்தில் வந்து நின்றார். "சார்.."

"எஸ்.."

"இந்த பொண்ணோட முகத்தை.. பேப்பர்ல போடற துக்கு வசதியா ஸ்நேப் பண்ணச் சொன்னாங்க..?"

"ஆமா..."

"தட்.. ஈஸ்.. இம்பாஸிபிள் சார்..."

"ஏன்..?"

"முகம் முழுதுமே.. தரையில் மோதி.. உறுப்புகள் எல்லாமே.. நசுங்கின ஒரு சதைக்கோளமா இருக்கு.."

வாட்ச்மேனிடம் திரும்பினார் இன்ஸ்பெக்டர். "காம்பௌண்ட் கேட்டுக்கு பக்கத்துல வெச்சு.. அந்தப் பொண்ணை பார்த்தது நீதானே..?"

"ஆமா.. சார்.."

"செத்துக் கிடக்கிற முகம்.. அடையாளம் தெரியாம சிதைந்து போயிருக்கும்போது.. கேட்ல பார்த்த பொண்ணு இவதான்னு உன்னால எப்படி சொல்ல முடியும்?"

வாட்ச்மேன் தன் பெரிய நரை மீசைக்கு கீழே – எச்சில் விழுங்கிக் கொண்டே சொன்னான். "சார்.. பெண்ணோட உடம்பு அமைப்பை வெச்சும்.. கட்டியிருந்த சேலையோட நிறத்தை வெச்சும்தான்.. அப்படி சொன்னேன்."

"முகம் அழகா இருந்ததா?"

"லட்சணமான பொண்ணு சார்..."

"அடையாளம் சொல்லு பார்க்கலாம்.."

"எனக்கு எப்படி சொல்றதுன்னே தெரியலை சார்.."

"உம் மனசுல அவ முகத்தைப் பத்தி என்ன தோணுதோ.. அதைச் சொல்லு.."

"பழைய நடிகை ஜமுனாவை.. ஒரு இருபது வயசுல பார்த்தா எப்படியிருக்குமோ.. அப்படியிருந்தா சார்.."

"ஹோட்டலுக்குள்ளே யாரைப் பார்க்கணும்னு சொன்னா..?"

"யாரையும் குறிப்பிட்டு சொல்லலை சார். ஒருத்தரை பார்க்கணும்னு பொதுவாகத்தான் சொன்னா.. ராத்திரி பத்து மணிக்கு மேல அந்நியப் பெண்களை உள்ளே விடறதில்லைன்னு சொன்னதும்.. அவ உடனே போயிட்டா."

கதிரேசன் தங்கியிருந்த அறையைப் பார்க்கப் போன – சப் இன்ஸ்பெக்டர் திரும்பி வந்தார்.

"என்ன ராகவன்..?"

"ரூம் நெம்பர் 602–ல் ஸ்ட்ரிக்ளிங் ஏதும் நடந்த மாதிரி தெரியலை.. சார் எல்லாம் திங்க்ஸுமே.. பொஸிஷன்ல இருக்கு.."

"ரூம் ஸிட் அவுட்டுல இருந்து பார்த்தா பொண்ணு விழுந்த இடம் ஸ்ட்ராங்கா இருக்கா...?"

"நோ.. சார்.. கொஞ்சம் தள்ளியிருக்கு.."

"அப்படீன்னா... பொண்ணு கதிரேசன் ரூம்லயிருந்து விழுந்திருக்க வாய்ப்பில்லை..?"

"எஸ்.. சார்.."

8

மெல்ல வாய் பிளந்து பாதி கண்கள் சொருகி – இறந்து போயிருந்த பூமாவை பயப்பார்வை பார்த்துவிட்டு – மூன்று பேரும் மெல்ல பின் வாங்கினார்கள்.

"பார்ட்னர்! இப்ப.. என்ன பண்றது..?"

"சத்தம் காட்டாமே திரும்பிட வேண்டியதுதான்... வாயையும் மூக்கையும் சேர்த்து அழுத்திப் பிடிச்சதுல உயிரை விட்டுட்டா.. போலிருக்கு.."

"சரி.. பேசிட்டிக்க நேரமில்லை.. கிளம்பு.."

"இங்கிருந்து கிளம்பறது பெரிசில்லை... அதுக்கு முன்னாடி ரெண்டு காரியத்தை பண்ணணும்.."

"என்ன..?"

"மொதல்ல மயக்கமா கிடக்கிற புருஷனையும் கொன்னுடணும்.." இரண்டு பேரும் சில விநாடி திகைத்து – "அப்புறம்..?" என்றார்கள்.

"இந்த காரை ஒரு ஆக்ஸிடெண்ட்டுக்கு உட்படுத்தின மாதிரி.. செட்டப் பண்ணணும்.."

"முடியுமா..?"

"முடியும்.. எம் பின்னாடி வாங்க'

மூன்று பேரும் பார்த்தீனிய செடிகளுக்கு மத்தியில் மயக்கமாய் கிடந்த முரளிதரனுக்கு பக்கத்தில் வந்து நின்றார்கள். திட்டத்தைச் சொன்னவன் பக்கத்தில் இருந்தவனின் தோளைத் தட்டினான். "அந்த பெரிய கல்லை எடுத்து.. புருஷன்காரனோட கபாலத்துல ஓங்கி அடி.."

அவன் தயங்கினான்.

"பார்ட்னர்! இவனை சாகடிக்கிறது முக்கியமா..?"

"ரொம்ப.. ரொம்ப முக்கியம்! இங்க நடந்த சம்பவங்களுக்கு இவன் ஒருத்தன்தான் சாட்சி.. இவனை போலீஸ்ல பேச விட்டா.. என்னிக்காவது ஒருநாள் போலீஸ் நம்ம மூணு பேரையும் ஸ்மெல் பண்ணிடுவாங்க. ம்.. போய்.. கல்லை எடுத்துட்டு வந்து.. அவனோட கபாலத்தை பிள.."

அவன் நகர்ந்து போய் – நாற்கைந்து கிலோ கனமிருந்த அந்த கருங்கல்லை எடுத்து வந்து..

முரளிதரனின் கபாலத்தில் 'நச்'சென்று ஒரு போடு போட்டான்.

ரத்தம் கொப்பளிக்க –

அவசரமாய் உடம்பு துள்ளியது. நிமிட அவகாசத்துக்குள் அடங்கியது.

"நீங்க ரெண்டு பேரும்.. இவனை கார் ட்ரைவிங் சீட்டில் கொண்டு போய் ஸ்டீரியங்கைப் பிடிச்ச மாதிரி உட்கார வையுங்க.. நான் போய் பூமாவோட பாடியைக் கொண்டு வர்றேன்"

அவர்கள் இரண்டு பேரும் – முரளிதரனின் உடம்பைக் கொண்டு போய் – காரின் ட்ரைவிங் சீட்டில் கிடத்துவதற்குள் – மற்றவன் பூமாவைக் கொண்டு முன் சீட்டில் சரிவாய் உட்கார்த்தி வைத்தான். ஸ்டீரியங்கிற்கும் – சீட்டுக்கும் இடையில் முரளிதரனை திணித்தபின் – காரை மெதுவாய் தள்ளிக் கொண்டு போய் – ஒரு பாலத்துக்கு கீழே இருந்த ரோட்டுச் சரிவில் உருட்டினார்கள்.

கார் தாறுமாறாய் இறங்க – உருண்டை கற்களில் அடிபட்டு.. ஒரு பக்கமாய் சாய்ந்து கவிழ்ந்தது. அதே விநாடி –

தூரத்தில் ஏதோ வாகனம் வரும் சத்தம் கேட்டு மூன்று பேரும் ஓடிப்போய் வேனுக்குள் ஏறிக் கொண்டார்கள். ஒருத்தன் இக்னீஷியனை உசுப்பி ஆக்ஸிலேட்டரை ஓங்கி மிதிக்க வேன் உடனே கிளம்பி – அதிகபட்ச வேகத்தில் பறந்து மறைந்தது.

9

"நடிகை ஜெயராதாவோட போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட் என்ன சொல்லுது டாக்டர்?"

விவேக் கேட்க –

ஜி.ஹெச் சீஃப் டாக்டர் ராவ் போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டை எடுத்து விவேக்கிடம் நீட்டியபடியே சொன்னார்.

"பியூர்லி சூஸைட்.."

"மர்டர்க்கான சந்தேகம் கொஞ்சம் கூட இல்லையா.. டாக்டர்?"

"ஒன் பர்ஸெண்ட் கூட இல்லை. பர்ஃபெக்ட் ஹேங்கிங்.."

விவேக், பக்கத்தில் இருந்த கோகுல்நாத்தைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தான். "கேஸ் ஒரே ஓவரில் க்ளீன் போல்ட்.. வாழ்க்கையில் வெறுப்பு. நடிகை ஜெயராதா தற்கொலை. கேஸ் ஒரு சின்ன ஃபைலில் அடக்கமாகி – பரணுக்கு போயிடும்.."

டாக்டர் புன்னகைத்தார். "நடிகை ஜெயராதாவுக்கு வாழ்க்கையில் ஏன் வெறுப்பு..? இதுக்கான காரணமும் போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்ல கிடைச்சிருக்கு.."

"ஈஸிட்..? என்ன காரணம்.. டாக்டர்..?"

"ஷி வாஸ் சஃபரிங் ஃப்ரம் எய்ட்ஸ்.."

"எய்ட்ஸ்..?"

"எஸ்.." என்ற டாக்டர் மெல்லிய குரலில் தொடர்ந்தார். "இதைப் பற்றி ஜெயராதாவோட அம்மாகிட்டே கேட்டேன். அவ கதவைச் சாத்திக்கிட்டு.. என் கால்ல விழுந்துட்டா.. ஜெயராதாவுக்கு எய்ட்ஸ் இருந்ததுன்னு நான் வெளியே சொல்லக் கூடாதாம்.. அவ பேர்ல தமிழ்நாட்ல மட்டும் பனிரெண்டாயிரம் மன்றங்கள் இருக்காம்.. விஷயம் வெளியே தெரிஞ்சா.. இத்தனை நாளும் இருந்து வந்த பேரும் புகழும் ஒரே நாள்ல காணாமே போயிடும்.."

"வாஸ்தவம்தான்.. சொல்லாதீங்க.. டாக்டர்.." சொல்லிக் கொண்டே விவேக் எழுந்தபோது – சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் உள்ளே வந்து விவேக், கோகுல்நாத்துக்கு சல்யூட் விநியோகித்து விட்டு – டாக்டரிடம் திரும்பினார்.

"டாக்டர்! அந்தப் பெண்ணோட போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட் சீக்கிரமா கிடைச்சா பரவாயில்லை.."

"ஹோட்டல் மாடியிலிருந்து விழுந்த பெண்தானே?"

"ஆமா டாக்டர்.."

"டாக்டர் ரங்கராஜனை போஸ்ட் மார்ட்டம் பண்ணச் சொல்லி அரைமணி நேரத்துக்கு முன்னாடியே அனுப்பிச்சிட்டேனே.."

"அவர் வரலையே..?"

"ஹி வில்.. கம்.. நீங்க மார்ச்சுவரியில் வெயிட் பண்ணுங்க.."

சப் இன்ஸ்பெக்டர் ராகவனிடம் விவேக் திரும்பினான்.

"கேஸ் விபரம் என்ன...?"

ராத்திரி நடந்த சம்பவத்தைச் சொன்னார் ராகவன். விவேக் உன்னிப்பாய் செவிமடுத்துக் கேட்டான்.

"பொண்ணு யார்ன்னு அடையாளம் தெரியலை?"

"தெரியலை சார்"

"எத்தனையாவது மாடியிலிருந்து எந்த ரூமிலிருந்து விழுந்தாங்கிறதைக் கண்டு பிடிச்சுட்டீங்களா..?"

"கண்டுபிடிக்க முடியலை சார்..! சம்பவம் ராத்திரி பத்து மணிக்கு மேல்.. நடந்ததினாலே.. அந்தப் பெண் விழறதை யாரும் பார்க்கலை"

"பாடி போஸ்ட் மார்ட்டத்துக்காக... வந்திருக்கு இல்லையா?"

"ஆமா.. சார்.."

"வாங்க.. பார்க்கலாம்.."

ராகவனைத் தொடர்ந்து – விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் போனார்கள். காலை நேர மார்ச்சுவரி கும்பல் இல்லாமல் வெறிச்சோடிப் போயிருக்க உள்ளே நுழைந்தார்கள். தகர டேபிளின் மேல் அழுக்கான காடாத் துணியில் போர்த்தப்பட்டிருந்த உடலை நெருங்கினார்கள். காவலுக்கு இருந்த கான்ஸ்டபிள் காடாத் துணியை உருவ – உள்ளாடைகளோடு விறைத்த மிருதுளாவின் உடம்பு பார்வைக்கு வந்தது. முகம் சுத்தமாய் நாசம்.

விவேக் நிமிஷ நேரம் அந்த உடம்பைப் பார்த்தான். உடம்பின் ஒவ்வொரு அங்குலமாய் – பார்வையை நகர்த்திக் கொண்டே வந்தான். குங்குமம் அப்பிய மாதிரி ரத்த முகம். அதில் ஒட்டியிருந்த தலை முடிகள். வளையல்கள் நசுங்கியிருந்த கைகள். தொடை முறிந்து சிம்பு சிம்பாய் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் எலும்புகள். குதிகால்களில் கொலுசுகள்.

"உடம்பை மூடிடலாம்.." என்று கான்ஸ்டபிளுக்கு

சைகை காட்டிய விவேக் நகர முயன்று சட்டென்று நின்றான்.

"ஒரு நிமிஷம்.." கான்ஸ்டபிளை கையமர்த்தி விட்டு மிருதுளாவின் கால்களுக்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்றான்.

அந்த இரண்டு கொலுசுகளையும் உற்றுப் பார்த்தான். பிறகு ராகவனிடம் திரும்பி – "இந்த ரெண்டை கழட்டுங்க.." என்றான்.

ராகவன் கழற்றினார்.

அதை வாங்கி கையில் வைத்துப் புரட்டிப் பார்த்த விவேக் கேட்டான். "இந்த சம்பவம்.. எந்த.. ஹோட்டல்ல நடந்ததா சொன்னீங்க..?"

"ஹோட்டல்... சுகப்ரியா.. இன்டர்நேஷனல்"

"இந்த சம்பவம் சம்பந்தமா.. யாரையாவது சந்தேகப்பட்டீங்களா?"

"கதிரேசன்னு ஒருத்தர்.. சம்பவம் நடந்த அஞ்சு நிமிஷத்துக்குள்ளே ரூமை வெகேட் பண்ணிட்டு.. ஏர்போர்ட் போயிருக்கார்.. ஆனா ஹோட்டல் ரிசப்ஷன் கௌண்டரில் இருந்தவங்க.. அவர் மேல சந்தேகப்பட வாய்ப்பில்லைன்னு சொல்லிட்டாங்க..."

"ஏன்..?"

"அவர் சாயந்திரம் ஆறு மணியிலிருந்தே.. கோயமுத்தூர் போக ஃப்ளைட் டிக்கெட்டுக்காக ட்ரை பண்ணிட்டிருந்தாராம்.. நாளைக்கு பர்த்டே பங்க்ஷனாம்.. எப்படியும் கோயமுத்தூர்ல இருந்தாகணும்னு.. மிட் நைட் ஃப்ளைட்டுக்கு போனாராம்.."

"அவரோட ரூமை செக் பண்ணிங்களா..?"

"நான்தான் பண்ணினேன் சார்.. ரூமுக்குள்ளே ஸ்ட்ரக்ளிங்.. நடந்ததுக்கான ஸிம்ப்டம்ஸ் எதுவும்.. இல்லை.."

"சரி.. அவரை தவிர.. மத்தவங்க யார் மேலேயாவது சந்தேகப்பட்டீங்களா?"

"இந்தப் பெண் விழுந்திருக்க.. வாய்ப்பிருந்த எல்லா ரூம்களிலும் புகுந்து சோதனை நடத்தினோம்.. பட் யாரையும் கைது செய்யற அளவுக்கு எந்த முகாந்திரமும் கிடைக்கலை..."

கொலுசுகளை ஒரு கர்ச்சீப்பில் சுற்றி பத்திரப் படுத்திக் கொண்ட விவேக் சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவனை ஏறிட்டான்.

"இப்ப.. நாம.. அந்த ஹோட்டலுக்கு போறோம்.."

10

டி.எஸ்.பி.யின் மேஜையின் மேல் கேஸ் பைலை வைத்துவிட்டு எதிரில் நின்றார் அந்த இன்ஸ்பெக்டர். "சார் நீங்க கேட்ட அந்த மகாபலிபுர கார் ஆக்சிடெண்ட் கேஸ் பைல்.."

டி.எஸ்.பி. ஃபைலை புரட்டிக்கூட பார்க்காமல் சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு புகை கசியும் வாயோடு கேட்டார்.

"கேஸோட விபரம் என்ன..?"

"கல்யாணமாகி பத்துநாளே ஆன ஒரு புதுமண ஜோடி சார். பேரு முரளிதரன், பூமா. போன ஞாயிற்றுக்கிழமை மகாபலிபுரம் போய்ட்டு சென்னை திரும்பியிருக்காங்க.. வர்ற வழியில முட்டுக்காட்டுக்கு பக்கத்துல.. இருட்டுப் பள்ளம் பாலத்துச் சரிவில்.. கார் ஸ்கிட்டாயி கவிழ்ந்துருச்சி.. ஸ்பாட்லேயே ரெண்டு பேரும்.. அவுட்.."

"கார்ல டிரைவர் இல்லையா?"

"இல்லை சார்.. முரளிதரன் ஓட்டி வந்திருக்கார் கம்பெனியில் அவர்க்காக குடுத்த கார் அது.."

"சீன் ஆஃப் க்ரைம் பார்த்தது யாரு...?"

"ஃபாரன்ஸிக் தியாகராஜன் சார்.."

"அவரோட ரிப்போர்ட் ஃபைல்ல இருக்கா..?"

"இருக்கு சார்.."

"ரிப்போர்ட்ல என்ன சொல்றார்..?"

"இட் வாஸ் ஏ பியூர்லி ஆக்ஸிடெண்ட்.."

"மர்டர் சென்ஸ்.."

"அவரோட ரிப்போர்ட் இல்லைன்னு சொல்லுது சார்.."

"பி.எம். ரிப்போர்ட்..?"

"அதுவும் க்ளியரா இருக்கு சார்.. முரளிதரனுக்கு [illegible]காயம் ஏற்பட்டதுக்கு காரணம் அவருடைய தலை [illegible] மோதியிருக்கலாம்னு ரிப்போர்ட் சொல்லுது சார்.."

"[illegible]..?"

"இல்லை சார்.."

"வாட் அபௌட் பி.எம். ரிப்போர்ட் ஆஃப் பூமா..?"

"அதுவும் க்ளியர் சார்.. கற்பழிக்கப்படலை.. [illegible]ருந்த நகைகள் களவாடப்படலை.."

"ஸோ.. இது ஒரு விபத்துதான்.."

"ஆமா சார்.."

"ஃபைலை க்ளோஸ் பண்ணி பரண்ல எறிங்க.." சொன்ன டி.எஸ்.பி. கையிலிருந்த சிகரெட்டை [illegible]ரேயில் தட்டி சாம்பலை உதிர்த்துவிட்டு நீளமாய் [illegible]வி விட்டு சோம்பல் முறித்தார்.

11

விவேக், கோகுல்நாத், சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவனோடு ஹோட்டல் சுகப்ரியா இண்டர்நேஷ்னலுக்கு போன போது – ராத்திரி நடந்த மோசமான சம்பவத்தின் சுவடே தெரியாமல் – ஹோட்டல் கலகலப்பாய் இருந்தது. [illegible]மர்கள் அறைகளுக்காக – ஷோபாவில் காத்திருக்க – [illegible]ப்ஷனிஸ்ட் பெண்கள் இரண்டு பேரும் – ஒருத்தி [illegible]ஜரிலும், இன்னொருத்தி டெலிபோனிலும் கவனமாய் [illegible]ந்தார்கள். ஹோட்டலின் மானேஜர் சப்–இன்ஸ் [illegible]டர் ராகவனை அடையாளம் கண்டு கொண்டு [illegible]ந்து வந்தார்.

"எஸ்.. சார்.."

"நேத்து ராத்திரி மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்து [illegible]ந்து போன பெண்ணைப் பற்றிய ஃபர்தர் என்கொய் [illegible]க்காக வந்திருக்கோம்.."

"வெல்கம் சார்.."

விவேக் கேட்டான். "நேத்து ராத்திரி.. அந்தப் பெண் [illegible]டியிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்த அடுத்த பத்து [illegible]ஷத்திற்குள்.. கதிரேசன் என்கிற நபர் அறையை காலி

செய்து கொண்டு போனார் இல்லையா?"

"ஆமாம்.."

"அது எந்த அறை..?"

"ஆறாவது மாடியில் 602 நெம்பர் ரூம்.."

"அந்த ரூமை.. வேற எந்த கஸ்டமர்க்காவது குடுத்திட்டீங்களா..?"

"இன்னும் இல்லை.."

"அந்த ரூமைப் பார்க்கணும்.."

"ஒரு நிமிஷம்.." சொன்னவர் கீ போர்டுக்கு போய் சாவியை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். "வாங்க.."

நான்கு பேரும் லிஃப்டில் மேலே போய் – அறை எண் '602'க்குள் நுழைந்தார்கள். விவேக் அறையை ஒரு தரம் பார்வையால் கழுவிவிட்டு சிட்–அவுட் கதவைத் திறந்து கொண்டு குட்டைச் சுவர்க்கு அருகே போய் நின்றான்.

குனிந்து கீழே எட்டிப் பார்த்தான்.

அறுபதடிக்குக் கீழே கான்க்ரீட் தளம்.. சதுரம் சதுரமாய் தெரிந்தது.

"ராகவன்..!"

"சார்.."

"அந்தப் பெண் விழுந்து இறந்து கிடந்த இடம் எது...?"

ராகவன் சுட்டிக் காட்டினார்.

விவேக் கேட்டான். "இங்கேயிருந்து அந்தப் பெண் கீழே தள்ளப்பட்டிருந்தால்... நீங்க காட்டிய இடத்தில் விழுந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கா இல்லையா..?"

"வாய்ப்பு இருக்கு.. ஆனா.. அதே வாய்ப்பு இதே வெர்டிகள் லைனில் இருக்கிற மற்ற அறைகளின் சிட் அவுட்களுக்கும் உண்டே சார்.."

"யூ.. ஆர் கரெக்ட்..! அது எந்த அறையோட சிட் அவுட் என்பதைத்தான் இப்போ கண்டுபிடிக்கப் போகிறோம்."

"எப்படி சார்..?"

"இந்த சிட்–அவுட் குட்டைச் சுவர்க்கு.. என்ன நிற பெயிண்ட்டை பூசியிருக்காங்க..?"

"பச்சை.."

"தலைக்கு மேலே இருக்கிற.. ஏழாவது மாடியின் சிட்–அவுட் குட்டைச் சுவர்களுக்கு என்ன கலர் பெயிண்ட்டை பூசியிருக்காங்கன்னு பாருங்க.."

"மஞ்சள்.."

"அதுக்கும் மேல எட்டாவது மாடி..?"

"வயலெட் சார்.."

"அதே மாதிரி கீழே அஞ்சாவது மாடி...?"

"ரெட்.. சார்.."

"ஸோ.. ஒவ்வொரு மாடி சிட்–அவுட் சுவர்களுக்கும் ஒவ்வொரு நிறம் பெயிண்ட் பண்ணியிருக்காங்க இல்லையா..?"

"ஆமா சார்.."

விவேக் கர்ச்சீப்பில் பத்திரப்படுத்தியிருந்த அந்த இரண்டு கொலுசுகளையும் எடுத்து அதன் குண்டு மணி விளிம்புகளைக் காட்டினான்.

"இந்த விளிம்புகளில் தீற்றல்.. தீற்றலா லேசா ஒரு நிறம் ஒட்டியிருக்கு.. அது என்ன நிறம்னு சொல்ல முடியாம ராகவன்...?" விவேக் கேட்க அவர் உற்று பார்த்துவிட்டு, "பச்சை.." என்றார்.

"இந்த அறையோட சிட் அவுட் சுவர்க்கு என்ன கலர் பெயிண்ட் அடிச்சிருக்காங்க?"

"ஸேம் க்ரீன் சார்.."

"இந்த சுவரோட மேற்பரப்பைப் பாருங்க ராகவன்... கீறல் கீறலா விழுந்திருக்கிற.. இந்த கோடுகளில் பெயிண்ட் காணாமே போயிருக்க.. அது எப்படின்னு உங்களுக்குப் புரியுதா...?"

"புரியுது சார்.. அந்தப் பெண் இந்த மாடியிலிருந்து விழுந்திருக்கா.. அவ கால்ல இருந்த கொலுசோட விளிம்புகளும்.... அது கீழே விழும்போது சுவரோட பெயிண்ட் பரப்பை.. தேய்ச்சுகிட்டே விழுந்திருக்கு.. பெயிண்ட் கொலுசுல ஒட்டியிருக்கிறதுக்கு... காரணம் அதுதான்.."

விவேக் புன்னகைத்தான்.

"இந்த ரூம்ல தங்கியிருந்த கதிரேசன்தான்.. அந்தப் பெண்ணை.. கீழே தள்ளிவிட்டுட்டு உடனடியா கிளம்பியிருக்கணும்.. ரிசப்ஷன்ல அட்ரஸை வாங்கிட்டு போய் ஆளை மடக்குங்க.."

12

"ஹேப்பி பர்த்டே டு.. யூ.. கதிரேசன்.." பொக்கேயை கதிரேசனின் கையில் திணித்துவிட்டு அவனைக் கட்டி பிடித்துக் கொண்டான் நாதன். ஜெர்கின் கோட் அணிந்து புஷ்டியாய் இருந்த நாதன் கதிரேசனைக் காட்டிலும் ஆறு மாதம் சிறியவன். கல்லூரி சினேகிதம். நேத்து ராத்திரி சாப்பிட்ட விஸ்கி மூச்சுக் காற்றில் இன்னமும் மணத்தது.

பிறந்த நாள் விழாவுக்கு வந்திருந்தவர்கள் ஹால் பூராவும் நிறைந்திருந்தார்கள். கைகளில் கூல்ட்ரிங்க்ஸ் பாட்டில்கள். கதிரேசனின் அப்பா ஸ்வாமி நாதனும் அம்மாக்காரி யசோதாவும்.. வாசலில் நின்று வருகிறவர் களை கும்பிட்டு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். நாதன் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு – கதிரேசனின் தோளை இடித்தான்.

"என்ன.. இன்னும் வருங்கால மாமனாரும் வருங்கால மனைவியும் உன்னோட பங்க்ஷனுக்கு வந்து சேரலை போலிருக்கே..?"

"அரைமணி நேரத்துல வந்துடறதா.. ஹோட்டல்லிருந்து போன் பண்ணியிருக்காங்க.."

"பொண்ணு பேரென்ன.. ஐஸ்வர்யாவா...?"

"ம்.."

"நேர்ல பார்த்திருக்கியா..?"

"ஊஹூம்.. போட்டோவில் மட்டும்தான்.."

"எப்படியிருக்கா...?"

"அமர்க்களம்..." சொன்ன அதே விநாடி –

ஒரு பெரிய ரோஜாப்பூ மாலையோடு சுபாகர் ஆர்ப்பாட்டமாய் நடந்து வந்து "மெனி ஹேப்பி ரிடர்ன்ஸ் ஆஃப் த டே" என்று சொல்லி மாலையைப் போட்டு கதிரேசனின் கன்னத்தில் முத்தம் வைத்தான். சுபாகர்

கதிரேசனுக்கு இன்னொரு நெருக்கமான நண்பன்.

"ஏண்டா.. சென்னையிலிருந்து மிட்நைட் ஃப்ளைட் பிடிச்சுத்தான்.. வந்தே போலிருக்கு..?"

"ஆமா.."

"என்ன சென்னைல டைட் என்கேஜ்மெண்ட்டோ..?"

கதிரேசனுக்கு சட்டென்று மிருதுளாவின் ஞாபகம் வந்தது. 'போலீஸ் இந்நேரம் கேஸை எந்த கோணத்தில் வைத்து விசாரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்?'

'அவள் என்னுடைய அறையிலிருந்துதான்.. விழுந்திருப்பாள் என்பதை போலீசாரால் கண்டுபிடித்து விட முடியுமா?'

"கதிரேசா! என்ன யோசனை..?" – சுபாகர் அவனுடைய தோளில் தட்டினான்.

கதிரேசன் சுதாரிப்புக்கு வந்தான். "ஒண்ணு இல்லை.."

"ஒண்ணுமில்லையா...? உன்னோட முகத்துல பிறந்த நாள் கொண்டாடற சந்தோஷமே இல்லையே..! கஷ்டப்பட்டு சிரிக்கிறே.. என்னாச்சு உனக்கு..?"

"நத்திங்.."

சுபாகர் நாதனிடம் திரும்பினான்.

"நாதன்! நீ என்ன சொல்றே..? கதிரேசன் இன்னிக்கு நம்ம கதிரேசன் மாதிரியா இருக்கான்..?"

"வந்ததும்.. நானே கேக்கலாம்னு நினைச்சேன்.." என்றவன் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு – கதிரேசன் காதருகே நெருக்கமாய் உதடுகளை கொண்டு சென்றான் "மூணு மாசத்துக்கு முன்னாடி நடந்த அந்த மகாபலிபுர ரோட்டு சம்பவத்தை நினைச்சுட்டியா...?"

"நோ.. நோ.."

"அதைத்தான்.. ஆக்ஸிடெண்ட்ன்னு போலீஸ் முடிவு கட்டி ஃபைலை க்ளோஸ் பண்ணிட்டாங்களே...?"

சுபாகர் நாதனின் தோள்மேல் கையை வைத்தான். "அதைப்பத்தி பேசறதுக்கு இதுவா நேரம்...? யார் காதிலயாவது விழுந்திடப்போகுது... நாதன்..?"

கதிரேசன் இரண்டு பேரையும் ஏறிட்டான். "நீங்க ரெண்டு பேரும் நினைக்கிற மாதிரி எனக்கு எந்த

வருத்தமும் இல்லை.. ராத்திரி முழுக்க எனக்கு தூக்கமில்லை.. ஃப்ளைட் ஜர்னி வேற.. அதுதான் டயர்டா ஃபீல் பண்றேன். பார்ட்டி முடிஞ்சு ரெஸ்ட் எடுத்துகிட்டா சரியா போயிடும்..''

கதிரேசன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே –

வாசலில் ஒரு க்ளாஸிக் கண்டேஸா கார் வந்து நிற்பதும் – ஸ்வாமிநாதனும் யசோதாவும் – அந்தக் காரை நோக்கி விரைவதும் தெரிந்தது.

அடுத்த சில விநாடிகளில்.. குருகிருஷ்ணாவும் அவருடைய மகள் ஐஸ்வர்யாவும்.. வெளிச்சமா ஹாலுக்குள் நுழைந்தார்கள். ஸ்வாமிநாதன் அவர்களை கதிரேசனிடம் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார். குருகிருஷ்ணா தன் கையில் வைத்திருந்த ஒரு சது அட்டைப் பெட்டியை அவனிடம் நீட்டினார். ''மரப்பி ளைக்கு இந்த வருங்கால மாமனாரோட பிறந்த நா பரிசு.. ஒரு அருமையான ஷூட் உங்களுக்காக தெச் கொண்டாந்திருக்கேன். இதை நீங்க இப்பவே போட்டு கணும்கிறது... என்னோட டாட்டர் ஐஸ்வர்யாவோ ஆசை..''

எல்லோரும் சிரித்துக் கைகளைத் தட்டினார்கள்.

கதிரேசன் புன்னகையோடு ஐஸ்வர்யாவை பார்த்தான். ''கண்டிப்பா இப்பவே நான் போட்டு கணுமா...?''

''போட்டுக்கிட்டா சந்தோஷம்தான்..''

சுபாகரும், நாதனும் மாடி ரூமுக்கு தள்ளிவிட்டார்கள். ''போய் மாட்டிகிட்டு வா.. பார்ட்னர்.. அவங்க பிரியத்தை கெடுக்கலாமா..?''

கதிரேசன் சிரித்துக் கொண்டே – அட்டை பெட்டியோடு மாடியிலிருந்த தன்னுடைய அறைக் போனான். குருகிருஷ்ணாவும், ஐஸ்வர்யாவும் நாற்கா களுக்கு வந்து – சாய்ந்து – கூல்ட்ரிங்க்ஸ் பாட்டில்களை ஏந்திக் கொண்ட விநாடி –

வாசலில் அந்த போலீஸ் ஜீப் வந்து நின்றது.

குருகிருஷ்ணாவிடம் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருந் ஸ்வாமிநாதன் லேசாய் முகம் மாறி வாசலை நோக்கி

போனார்.

சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் ஜீப்பினின்றும் இறங்கி அவரை எதிர்கொண்டபடி கேட்டான்.

''மிஸ்டர் கதிரேசன் வீடு.. இதுதானே...?''

''ஆமா..! நான் அவனோட ஃபாதர்தான்.. என்ன விஷயம்..?''

''கதிரேசன்கிட்டே ஒரு என்கொய்ரி..?''

''வாட்.. அபௌட்..?''

''ஒரு பெண் ஹோட்டல் மாடியிலிருந்து.. கீழே விழுந்து இறந்து போனது சம்பந்தமா..''

ஸ்வாமிநாதனின் முகம் கறுத்தது.

''இறந்துபோன பொண்ணு யாரு...?''

''உங்க சன்தான் அதைச் சொல்லணும்..'' ராகவன் ஹாலுக்குள் நுழைய – அங்கிருந்தவர்களின் பேச்சுக் குரலும் சளசளப்பும் சட்டென்று அணைந்து போயிற்று. எல்லோருடைய பார்வையும் ராகவனின் முகத்தில் படிந்திருக்க – அவர் ஸ்வாமிநாதனை ஏறிட்டபடி கேட்டார்.

''உங்க சன் கதிரேசனை கொஞ்சம் கூப்பிடறீங் களா..?''

''டிரஸ் மாத்திக்க மாடிக்கு போயிருக்கிறான்''

''நீங்களும்.. வாங்க.. மாடிக்கே போய்.. என்கொய் ரியை வெச்சுக்கலாம்.. இந்த என்கொய்ரிக்கு கொஞ்சம் பிரைவஸி வேணும்..''

ஸ்வாமிநாதன் வெளிறிய முகத்தோடு – சப்– இன்ஸ்பெக்டரை கூப்பிட்டுக் கொண்டு மாடிப்படிகளில் உயர்ந்து – வராந்தாவுக்கு வந்து தென்பட்ட முதல் அறைக்கு முன்பாய் நின்றார்.

கதவு வெறுமனே சாத்தப்பட்டிருந்தது.

''கதிரேசா..!'' கூப்பிட்டுக் கொண்டே கதவை மெல்ல தட்டினார்.

உள்ளேயிருந்து எந்த பதிலும் வரவில்லை.

மறுபடியும் கதவைத் தட்டினார்.

நிசப்தம்.

பொறுமையிழந்த ஸ்வாமிநாதன் – கதவைத்

தள்ளினார். உள்ளே –

ட்ரஸ்ஸிங் டேபிளுக்கு முன்னால் – கதிரேசன் மல்லாந்து விழுந்திருந்தான்.

ராகவனும், ஸ்வாமிநாதனும், வேகமாக அறைக்குள் நுழைந்து – விழுந்து கிடந்த கதிரேசனுக்கு அருகில் குனிந்தார்கள்.

அதிர்ந்தார்கள்.

கண்களில் ரத்தம் வடிந்திருக்க – கதிரேசன் இறந்திருந்தான்.

13

டெலிபோன் கதறும் சத்தம் கேட்டு ரிசிவரை எடுத்தான் விவேக்.

"ஹலோ.."

"மிஸ்டர் விவேக்..?"

"எஸ்.."

"சார்! நான் சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் பேசறேன்.."

"ஓ.. நீங்களா..? கோயமுத்தூரிலிருந்தா பேசறீங்க..?"

"ஆமா.. சார்.."

"அந்த கதிரேசனை பிடிச்சுட்டீங்களா..?"

"சார்.. ஹி.. ஈஸ்.. மர்டர்ட் பை ஸம்படி.."

விவேக் புருவங்களை உயர்த்தினான். "என்னது..?"

"ஆமா.. சார்.. கதிரேசனை என்கொயர் பண்றதுக்காக அவர் வீட்டுக்குப் போனேன். ட்ரஸ் மாத்திக்க மாடி ரூமுக்கு போயிருக்கிறதா சொன்னாங்க.. நானும் கதிரேசனோட ஃபாதரும் மாடி ரூமுக்கு போய்ப் பார்த்தோம்.. கதிரேசன் ட்ரஸ்ஸிங் டேபிளுக்கு முன்னாடி மல்லாந்து படுத்திருந்தார். ஹி ஈஸ் டெட் சார்.."

"மரணம்.. எப்படி..?"

"அதுவும் புதிரா இருக்கு சார்.. ஸ்டேப்பில் கிடையாது. துப்பாக்கி தோட்டாவும் உடம்புல இல்லை.. ஆனா.. ரெண்டு கண்ணிலேயும் ரத்தம் வடிஞ்சிருக்கு.."

"கண்கள்ல ரத்தம் வடிஞ்சிருக்கா...?"

"ஆமா சார்.. ஆனா கண்களில் ரத்தக் காயம் எதுவும் இல்லை.. கண்ணீருக்கு பதிலா ரத்தம் வடிஞ்சா எப்படியிருக்குமோ.. அப்படியிருந்தது சார்.."

"உடம்புல வேற எந்த உறுப்பும் பாதிக்கப்படலை..?"

"இல்லை சார்.."

"யாரையாவது சஸ்பீஷியஸ்ல கைது பண்ணியிருக்கீங்களா?"

"இன்னும் இல்லை.. கொலை நடந்த சூழ்நிலை ஆச்சர்யமானது சார். வீட்ல கதிரேசனுக்கு பிறந்த நாள் விழா. ஹால் நிறைய ஃப்ரெண்ட்ஸ் அண்ட் ரிலேடிவ்ஸ். எல்லோருமே.. வேண்டப்பட்டவங்கதான். கதிரேசனுக்கு பெண்ணை கொடுக்கப் போகிற அவனுடைய வருங்கால மாமனார் குருகிருஷ்ணா பிறந்த நாள் பரிசா புது சூட்டிங் சர்ட்டிங்கை கொடுத்து போட்டுட்டு வரச் சொல்லியிருக்கார். கதிரேசனும் ட்ரஸ்ஸை சேஞ்ச் பண்றதுக்கா மாடி ரூமுக்கு போயிருக்கார். அதே நிமிஷத்துலதான் நானும்.. ஜீப்பை நிறுத்திட்டு வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்தேன். கதிரேசனோட ஃபாதர் ஸ்வாமிநாதன் எதிர்பட்டார். நான் அவர்கிட்டே விஷயத்தை சொல்லி – கதிரேசனை என்கொயர் பண்ணனும்ன்னு சொன்னேன்... எனக்கும் அவர்க்கும்.. மத்தியில் ஒரு ரெண்டு நிமிஷம்தான் கான்வர்சேஷன் நடந்திருக்கும்.. கதிரேசனை மாடி ரூமில் வெச்சே விசாரிக்கலாம்ன்னு நான் சொன்னதும் ஸ்வாமிநாதன் அதுக்கு ஏத்துக்கிட்டு என் கூடவே.. மாடிக்கு வந்தார். அறைக்கதவை ரெண்டு தடவை தட்டியும் எந்த சத்தமும் வராமே போகவே.. கதவை தள்ளிகிட்டு உள்ளே போனோம்.. கதிரேசன் இறந்து கிடந்தார்."

விவேக் ஆச்சர்யப்பட்டான்.

"மோட் ஆப் டெத் வெரி ஸ்ட்ரேன்ஜ்... இல்லையா..?"

"ஆமா.. சார்.."

"பர்த்டே பார்ட்டிக்கு எத்தனை பேர் வந்திருப்பாங்க ராகவன்?"

"சுமார் அம்பது பேர்.."

"எல்லோரையும் லிஸ்ட் பண்ணிட்டீங்களா..?"

"இன்னும் பண்ணலை சார்.."

"உடனடியா.. பண்ணுங்க.. கதிரேசனோட பாடியை

மார்ச்சுவரியில் ப்ரஸர்ப் பண்ணி வையுங்க.. நான் கமிஷனரை மீட் பண்ணி பேசிட்டு அடுத்த ஃப்ளைட்ல கோயமுத்தூர் வர்றேன்.."

"எஸ்.. சார்.."

விவேக் ரிசீவரை வைத்துவிட்டு – மறுபடியும் ஆச்சர்யப்பட்டான்.

'ஹோட்டலின் ஆறாவது மாடியிலிருந்து... கீழே விழுந்து இறந்து போன அந்தப் பெண்ணின் கொலை தொடர்பாய்.. கைது பண்ணப்பட வேண்டிய கதிரேசன்.. அவனுடைய பிறந்த நாளின் போது – வீட்டிலேயே வைத்து கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறான்'

'அதுவும் – கண்களில் மட்டும் ரத்தம் வடிந்திருக்க – கதிரேசனின் மரணம் நடந்திருக்கிறது..!'

'எப்படி சாத்தியம்..?'

14

விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் – கோவை மண்ணைத் தொட்டபோது – வானம் பன்னீர் செம்பாய் மாறி தூறிக் கொண்டிருந்தது. ஹெட்குவார்ட்டர்ஸில் காத்திருந்த சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் இருவரையும் – ஜி.ஹெச் கூட்டிப் போய் – மார்ச்சுவரியில் இருந்த கதிரேசனின் சடலத்தைக் காட்டினார். வாய் பிளந்து – நீளமாய் கிடந்த கதிரேசனின் நிர்வாண உடம்பில் – கண்களில் மட்டும் ரத்தம் வடிந்து.. கன்ன மேடுகளில் காய்ந்து போயிருந்தது. உடம்பின் வேறு எந்த உறுப்பிலும் ஒரு சின்ன ரத்தக் கீறல் கூட இல்லை.

விவேக் பக்கத்திலிருந்த டாக்டரிடம் திரும்பினான்.

"பீ.எம். ரிப்போர்ட் என்ன சொல்லுது டாக்டர்?"

"மோட் ஆஃப் டெத்... எப்படீன்னு தெரியலை.. குழப்பம்?"

"மே... பி.. பாய்ஸனிங்..?"

"லேப்புக்கு அனுப்பி பார்த்துட்டோம்.. இல்லை.."

"கண்கள்ல ரத்தம் வர என்ன காரணம்..?"

"மூளையிலிருந்து கண்களுக்கு போகிற ரத்தக்

நரம்புகள் நாசமாயிருக்கு..."

"தலையில் அடிபட்டிருந்தாதானே.. அது சாத்தியம்..?"

"எஸ்...! ஆனா.. ஹெட்ல வெளிக்காயம் எதுவுமில்லை."

"பெக்குலியர் டெத்.." சொன்ன விவேக் போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட்டை புரட்டிப் பார்த்தான். ரிப்போர்ட்டில் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய அநேக கட்டங்களில் 'ரீசன் நாட் ஃபவுண்ட்' – என்ற வாக்கியம் காணப்பட்டது. ரிப்போர்ட்டின் ஒட்டு மொத்தமான முடிவு.. ஒற்றை வரியில் – சிவப்பு மையில் – 'பிடிபடாத மரணம்' – என்று கடைசி பக்கத்தில் தெரிய – விவேக் ராகவனிடம் திரும்பினான்.

"பர்த்டே பார்ட்டிக்கு வந்திருந்த அம்பது பேரையும் விசாரணை பண்ணிட்டீங்களா..?"

"பண்ணியிருக்கேன்..."

"விசாரணையில் ஏதாவது தகவல்..?"

"எதுவும் கிடைக்கலை சார்.. கதிரேசனோட மரணம் எல்லார்க்குமே கடுமையான அதிர்ச்சி.."

மார்ச்சுவரியிலிருந்து மூன்று பேரும் வெளியே வந்தார்கள். வராந்தாவில் கதிரேசனின் உடம்பை பெற்று போவதற்காக.. ஸ்வாமிநாதன் தலைமையில் ஒரு சின்ன கும்பல் வருத்தமாய் நின்றிருந்தது. ராகவன் விவேக்குக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

"சார்..! இவர்தான் கதிரேசனோட ஃபாதர்... மிஸ்டர் ஸ்வாமிநாதன்"

விவேக் அவரை ஏறிட்டான். ஸ்வாமிநாதன் அந்த ஒரு ராத்திரியில் ரொம்பவும் வயோதிகமாய் தளர்ந்து தெரிந்தார்.

"உங்க சன்னோட மரணத்தைப் பத்தி என்ன நினைக்கறீங்க..? உங்க மனசில் யார் மேல சந்தேகம் இருந்தாலும் சரி.. கோடிட்டு காட்டலாம்.."

ஸ்வாமிநாதன் குரல் தழுதழுத்தார். "எ... எனக்கு என்ன சொல்றதுன்னே தெரியலை.. என்னோட மகன் இறந்ததை என்னால இன்னமும் நம்பவே முடியலை.."

"உங்க சன்னோட நடவடிக்கைகள் எப்படி..?"

"அவன் ஒரு ப்ளேபாய் டைப்தான்.. ஆனா.. பிசினஸ் விவகாரங்களில் கெட்டிக்காரன்.."

"சென்னைல.. முந்தினநாள் ராத்திரி.. உங்க சன் கதிரேசன் தங்கியிருந்த.. ஹோட்டலில்.. ஒரு பெண் ஆறாவது மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்து போயிருக்கா. அந்த பெண் விழுந்த அறை.. உங்க சன் தங்கியிருந்த அறைதான்னு.. விசாரணையில் தெரிவா யிருக்கு... சப்–இன்ஸ்பெக்டர் ராகவன் அதைப் பத்தி விசாரிக்கத்தான்.. உங்க வீட்டுக்கு வந்தார்.. ஆனா கதிரேசனும் அங்கே கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.. அந்தப் பெண்ணோட மரணத்துக்கும்.. கதிரேசனோட மரணத்துக்கும் பின்னணியில் ஏதோ ஒரு சம்பவம் இருக்கு.. அது என்னவாக இருக்கும்ன்னு உங்களால கெஸ் பண்ண முடியுதா..?"

"ஸாரி.. ஐ குட் நாட் ஸே.. எனிதிங்.."

"பை.. த.. பை.. உங்க சன்னுக்கு நெருங்கின ஃப்ரண்ட்ஸ் யார்ன்னு சொல்ல முடியுமா..?"

ஸ்வாமிநாதன் திரும்பி தனக்கு பின்னால் நின்றிருந்த நாதனையும், சுபாகரையும் காட்டினார்.

"கதிரேசனோட வெரி க்ளோஸ் ஃப்ரண்ட்ஸ் இவங்க ரெண்டு பேரும்தான்"

விவேக் அந்த இருவரையும் ஏறிட்டான். நாதனும் சுபாகரும் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

"ஒரு ரெண்டு நிமிஷம் தனியா பேசணும்.. வர்றீங்களா..?" விவேக் சொல்லி – தனியே கூட்டிப் போய் கேட்டான்.

"கதிரேசனுக்கு சென்னைல கேர்ள் ஃப்ரெண்ட் யாராவது இருந்தாளா?"

"அப்படி யாரும் இருந்த மாதிரி.. தெரியலை சார்.."

"பின்னே... ஹோட்டல் மாடியிலிருந்து.. விழுந்த அந்தப் பெண் யாரு...?"

"தெரியலை சார்.."

"நிஜமா.. அந்தப் பொண்ணு யார்ன்னு உங்களுக்குத் தெரியாதா?"

"தெரியாது சார்.."

"கதிரேசன் ட்ரஸ் சேஞ்ச் பண்ணிக்கிறதுக்காக.. தங்கியிருந்த தன்னோட ரூமுக்கு போனப்ப.. நீங்க ரெண்டு பேரும் கூட போகலையா..?"

"போகலை.."

"ஏன்..?"

"பார்ட்டி ஃபங்க்ஷனுக்கு வந்திருந்த வேற ஃப்ரெண்ட்ஸ்களோடு பேசிட்டு இருந்துட்டோம்.. சப்–இன்ஸ்பெக்டரும், கதிரேசனோட ஃபாதரும் போகும் போது.. அவங்க பின்னாடியே நாங்களும் போனோம்.."

"நீங்க ரெண்டு பேரும் என்ன பிசினஸ் பண்றீங்க..?"

நாதன் சொன்னான். "நான், என்னோட ப்ரதர்.. என்னோட ஃபாதர் மூணு பேரும் சேர்ந்து.. நாலைஞ்சு தியேட்டர்ஸ்ஸை ரன் பண்ணிட்டு வர்றோம்.. அதைத் தவிர ஊட்டியில் எஸ்டேட்ஸும் இருக்கு.."

விவேக் சுபாகரிடம் திரும்ப – அவன் உதட்டை அசைத்தான். "நான் ஒரு டிபார்ட்மெண்டல் ஸ்டோரை நடத்திகிட்டு வர்றேன்.."

"கதிரேசன் கொல்லப்பட்டதுக்கு.. என்ன காரணம் இருக்க முடியும்ன்னு நினைக்கறீங்க..?"

"எங்களால எந்த முடிவுக்கும் வர முடியலை சார்"

விவேக் அவர்களை அனுப்பிவிட்டு – கோகுல் நாத்திடம் வந்தான். ராகவனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த – கோகுல்நாத் கலைந்தார்.

"என்ன விவேக்.. எனி க்ளூ...?"

விவேக் கண்ணைச் சிமிட்டினான். மெல்லிய குரலில் "க்ளூ கிடைச்சிருக்கு.. ஜீப்ல போகும்போது பேசிக்கலாம்.. வாங்க.." என்றான்.

ராகவனை போஸ்ட்மார்ட்ட சடங்குகளை கவனிக்கச் சொல்லிவிட்டு இருவரும் ஜீப்பில் – 'தங்க' ஏற்பாடு செய்திருந்த ஹோட்டலை நோக்கிப் போனார்கள்.

"என்ன க்ளூ... விவேக்..?"

"கதிரேசனோட ஃப்ரண்ட்ஸ் நாதன், சுபாகர்.. ரெண்டு பேரும் சரியில்லை.."

"சரியில்லை.. மீன்ஸ்..?"

"ஏதோ ஒரு திருட்டுத்தனம் இருக்கு.."

"எப்படி அந்த முடிவுக்கு வந்தீங்க..?"

"நான் எந்த கேள்வியைக் கேட்டாலும்.. ரெண் பேரும்.. 'சட்சட்'ன்னு ஒருத்தரையொருத்தர் பார்த் கிட்டாங்க.. கதிரேசனுக்கு சென்னைல கேர்ள் ஃப்ரெண் யாராவது இருந்தாளான்னு கேட்டப்ப.. நாதன் தன்னோட வலது கால் பெருவிரலாலே.. சுபாகரோ காலை லேசா அழுத்தினான்.."

"ஸோ.. ஏதோ ஒரு விவகாரம் பசங்க்கிட் இருக்கு?"

"ஷ்யூர்.. இன்னிக்கே அவங்களை கசக் வேண்டாம்.. கதிரேனோட காரியங்கள் முடிஞ்சு.. நிலவ கொஞ்சம்... அமைதிக்கு வரட்டும்.. கோகுல்நாத்."

15

நான்கு நாட்கள் கழித்து – அந் அதிகாலை ஆறுமணி வேளையில் நாதனின் வீட்டை நோக்கி ஜீப் விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்க விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும். ப ரோட்டின் இரண்டு பக்கங்களிலு புகையாய் மண்டியிருந்தது.

"கோகுல்நாத்! நாதன்கிட்டே என்னென் பொய்களை சொல்லணும்ங்கிறதை மறக்கா இருக்கீங்களா...?"

"மறக்க முடியுமா..? மொத்தம் மூணு பொய் சொல்லணும். முதல் பொய்.. சுபாகர் போலீஸ் கஸ்டடியி இருக்கான்.. கதிரேசன் கொலை சம்பந்தமா அவன் சி உண்மைகளை சொல்லியிருக்கான்.. ரெண்டாவது பொ சென்னைல சுகப்ரியா இண்டர்நேஷனல் ஹோட்ட ஆறாவது மாடியிலிருந்து – விழுந்த பெண் உனக்கு சுபாகருக்கும்.. தெரிஞ்சவங்கிற உண்மை.. ஒரு நப மூலமா எங்களுக்கு கிடைச்சிருக்கு.. உண்மை நீங்களே ஒத்துக்கிறீங்களா..? இல்லை.. அந்த நப முன்னாடி கொண்டு வந்து நிறுத்தட்டுமா? மூன்றவ பொய்.. கதிரேசன் கொலை செய்யப்பட்டதில்.. உங் ரெண்டு போக்கும் கணிசமான சம்பந்தம் இருக்கிற

...டெலிபோன் செய்தி வந்தது.. அதைப் பத்தி.. நீ என்ன சொல்றே..?"

விவேக் சிரித்தான். "நாம சொல்லப் போகிற இந்த ... பொய்ல ஏதாவது ஒரு பொய்க்காவது.. உடனடி ... கிடைக்காமே போயிருமா என்ன..?"

ஜீப் கார்டன் அவென்யூவில் நுழைந்து – ஏழெட்டு பங்களாக்களைத் தாண்டி ஒரு வளைவில் உட்கார்ந்திருந்த – நாதனின் பங்களாவுக்கு முன்பாய் வந்து நின்றது. இருவரும் இறங்கி – காம்பௌண்ட் கேட்டைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே போனார்கள்.

...னின் புல்வெளியில் – நாற்காலியைப் போட்டுக் கொண்டு – பேப்பர் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பெரியவரும் – தோட்டத்தைச் சுற்றி ஓடி ஜாகிங் செய்துக் கொண்டிருந்த முப்பது வயது இளைஞனும் பார்வைக்கு கிடைத்தார்கள்.

விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் அவர்களை நெருங்கினார்கள். பெரியவர் பேப்பரை தாழ்த்திக் கொண்டு யார் என்கிற மாதிரி பார்க்க – விவேக் தங்களை அறிமுகப் படுத்திக் கொண்டு உத்யோக அட்டைகளைக் காட்டினான்.

பெரியவர் உபசரித்து எதிரில் இருந்த நாற்காலி களைக் காட்டினார்.

"உட்கார்ங்க..! நான்.. நாதனோட ஃபாதர்.. வேதாசலம்.. இவன் என்னோட மூத்த மகன்.. கல்யாணசுந்தரம்.."

கல்யாணசுந்தரம் ஜாக்கிங்கில் வியர்த்த உடம்போடு – "வணக்கம்" சொன்னான். விவேக் பெரியவரை ஏறிட்டான். "கதிரேசனோட மர்டர் சம்பந்தமாக.. நாதனை விசாரிக்க வந்திருக்கோம்.. வீட்ல இருக்காரா..?"

"தூங்கிட்டிருக்கான்.. எழுப்பி கூட்டிட்டு வரச் சொல்லட்டுமா?"

"ப்ளீஸ்.."

பெரியவர் திரும்பினார். "கல்யாணம்..! நாதனை

எழுப்பி கூட்டிகிட்டு.. வா..''

கல்யாணசுந்தரம் தலையை ஆட்டிவிட்டு – பங்களாவின் உட்பகுதியை நோக்கி நடந்தான். ஹாலுக்குள் நுழைந்தபோது – அவனுடைய மனைவி சியாமளா எதிர்பட்டாள்.

''என்ன அந்த தூங்கு மூஞ்சி எந்திரிச்சுட்டானா..?''

''உங்க தம்பியைத்தானே கேக்கறீங்க..?''

''ஆமா..''

''எட்டு மணிக்கு முந்தி அவர் என்னிக்கு எந்திரிச்சிருக்கார்..! ஆமா இவ்வளவு காலையில யார் வந்திருக்காங்க..?''

''போலீஸ்..''

''போலீஸா..?''

''ஆமா.. அந்த கதிரேசன் மர்டர் சம்பந்தமா.. நாதன்கிட்டே ஏதோ விசாரிக்கணுமாம்..'' – சொன்னவன் மாடிப்படிகளில் ஏறி – வராந்தாவின் கடைசியில் இருந்த – நாதனின் அறைக்கு முன்பாய் போய் நின்று – கதவைத் தட்டுவதற்காக – கையை வைத்தான்.

கதவு உள்ளே போயிற்று.

நுழைந்தான்.

''டேய்.. நாதன்..''

குரல் கொடுத்துக் கொண்டே கட்டிலை நெருங்கியவன் –

அதிர்ந்து போய் அப்படியே ஆணியடித்த மாதிரி நின்றான்.

நாதன் கட்டிலில் பாதியும் – தரையில் பாதியுமாய் – சரிந்து கிடக்க – கண்களில் ரத்தம் வடிந்து – பிணமாகியிருந்தான்.

''நா..ஆ..ஆ....த..ன்..!''

கல்யாணசுந்தரத்தின் அலறல் – வீடு பூராவும் எதிரொலித்தது – வானில் உட்கார்ந்திருந்த மூன்று பேர்களின் காதுகளிலும் வந்து மோதியது.

16

கதிரேசன் இறந்த அதே தினுசில்.. நாதனும் இறந்து போயிருந்தான். உடம்பின் எந்த பாகத்திலும் ரத்தமில்லை. கண்களில் மட்டும்.. ரத்தம் சிக்கனமாய் கொப்பளித்து – கன்னங்களில் கோடிட்டு – காய்ந்து போயிருந்தது. நாதனின் மரணம் விவேக்கை நொறுக்கியிருக்க – 'இது.. எப்படி.. நடந்தது..' என்று ஸ்தம்பித்து போயிருந்தான்.

ஃபாரன்ஸிக், போலீஸ் அறையை மேய்ந்து கொண்டிருக்க – டாக்டர் ஒருவர் நாதனை சோதித்து விட்டு விவேக்கிடம் சொன்னார். ''மரணம் அதிகாலை ஒருமணியிலிருந்து நாலு மணிக்குள் நடந்திருக்கு..''

அருகில் கண்ணீரோடு நின்றிருந்த கல்யாண சுந்தரம் குறுக்கிட்டான். ''டாக்டர் சொல்றது கரெக்ட் சார்.. ரெண்டரை மணி சுமார்க்கு நாய் குலைக்கிற சத்தம் எனக்கு கேட்டது..''

விவேக் அவனை ஏறிட்டான்.

''நீங்க எந்திரிச்சு போய் பார்க்கலையா..?''

''ஜன்னல் வழியா.. போர்டிகோவை எட்டிப் பார்த்தேன். நாய் காம்பௌண்ட் கேட்டுக்கு பக்கத்திலிருந்து ஓடி வந்தது.. தெருவில் போன யாரையாவது பார்த்து நாய் குரைச்சிருக்கலாம்ன்னு நினைச்சு.. மறுபடியும் படுக்க போயிட்டேன்..''

''நாதனோட கதவு உட்பக்கம் திறந்திருக்கே..? அவர் ரூமுக்குள்ளே போனதும் கதவை லாக் பண்ணிக்க மாட்டாரா..?''

''சில சமயம் லாக் பண்ணிக்குவான்.. வெளியே எங்கேயாவது பார்ட்டி.. கிர்ட்டின்னு போய்ட்டு.. குடிச்சுட்டு வரும்போது.. லாக் பண்ண மறந்துருவான்..''

''நேத்து ராத்திரி நாதன்.. எத்தனை மணிக்கு வீட்டுக்கு வந்தார்?''

''நான் டிவியில் காமெடி டைம் பார்த்திட்டிருக்கும் போது.. வந்தான்.. பதினோரு மணி இருக்கலாம்.. என்னோட ஒய்ஃப் 'சாப்பிட வாங்க தம்பி'ன்னு கூப்பிட்டப்ப.. 'வேண்டாண்ணி.. நான் ஹோட்டலிலேயே

சாப்டுட்டு வந்துட்டேன்'னு சொன்னான். கொஞ்ச தள்ளாட்டமாத்தான் அவனோட ரூமுக்கு நடந் போனான். விக்கர் நிறைய கன்ஸ்யூம் பண்ணியிரு பான்னு நினைச்சுகிட்டேன்.."

கோகுல்நாத் கீழிருந்து மேலே வந்தார். விவே கேட்டான். "என்ன கோகுல்நாத்.. சுபாகர் போன் கிடைச்சானா..?"

"ம்.. அவனே ரிசீவரை எடுத்தான். விஷயத்தை கேட்டதும் ஆள் ஆடிட்டான்.. கொஞ்ச நேரத்துக் அவனால எதையுமே பேச முடியலை.."

"உடனே புறப்பட்டு வரச் சொன்னீங்களா..?"

"இந்நேரம் வந்திட்டிருப்பான்.."

விவேக் டாக்டரிடம் திரும்பினான். "டாக்டர் கதிரேசனோட மரணமும், நாதனோட மரணமும் எனக்கு பிடிபடலை.. கண்களில் மட்டும் கொஞ்சம் ரத்தம்.. உடனே மரணம்.. இது எந்த ஆயுதத்தாலே சாத்தியம்..?"

டாக்டர் தோள்களை குலுக்கினார். "இட்ஸ் ஸ்ட்ரேன்ஜ்! கண்களில் எந்த சேதமும் இல்லை... ஆனா ரத்தம் மட்டும் வெளியே வந்திருக்கு.. பாடியை ஒரு விரிவான போஸ்ட்மார்ட்டத்துக்கு உட்படுத்தணும்.. அது ஐ ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ் குழு ஒண்ணு இன்வால்வ் ஆகணும் தே.. கேன் பைண்ட் அவுட் த.. ரீசன்.."

டாக்டரும், விவேக்கும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது – சுபாகர் மாடிப்படிகளில் வேகமாய் ஏறி உள்ளே வந்தான். அந்த காலை நேரக் குளிரிலும் வியர்த்து – முகம் இருண்டிருந்தான்.

கீழே கிடத்தப்பட்டிருந்த – நாதனை விழிகள் விரிய பார்த்தபடி – ஸ்தம்பித்து போனவனை விவேக் நெருங்கி தோளைத் தொட்டான்.

அவன் எச்சில் விழுங்கிக் கொண்டு திரும்பினான்.

"ச.. சார்.."

"கதிரேசன் செத்த மாதிரியே.. நாதனும்.. செத்துப் போனதுக்கு ஏதாவது ஒரு காரணம் இருக்கணும்.. இல்லையா சுபாகர்..?"

"ச... சார்.."

"உனக்கு அந்த காரணம் தெரிஞ்சிருக்கணுமே.."

"சார்.. நான் உங்ககிட்டே கொஞ்சம் தனியா பேசணும்.."

"நடந்து கூட வா.. கீழே இறங்கி.. தோட்டத்துக்கு போயிடலாம்"

விவேக் சொல்லி – அவனை – நடத்திக் கொண்டு தோட்டத்துக்கு வந்தான். மஞ்சளில் பூத்துக் கொட்டிய ஒரு மரத்துக்கு கீழே – நிற்க வைத்துக் கொண்டு கேட்டான்.

"ம்.. சொல்லு.."

சுபாகர் தன் சர்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து – நான்காய் மடித்த ஒரு கடிதத்தை எடுத்து நீட்டினான்.

"என்ன அது..?"

"நேத்திக்கு மத்தியானம் எனக்கு தபால்ல வந்த லெட்டர் சார்.."

விவேக் அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்து படித்தான். கடிதம் தமிழில் டைப் செய்யப்பட்டிருந்தது.

சுபாகர்!

நீயும்... உன்னுடைய இரண்டு நண்பர்களும் செய்த பாவம் உங்களை பின் தொடர்ந்து வரப்போகிறது. மகாபலிபுரத்துக்கு போய்விட்டு காரில் திரும்பிக் கொண்டிருந்த – ஒரு புதுமண ஜோடியை கொன்ற பாவம் சாதாரணமானதா என்ன..? அந்த பாவத்திற்கு பிராயச்சித்தமாய்.. நீங்கள் மூன்று பேரும் ரத்தக் கண்ணீர் வடித்தே ஆக வேண்டும். நீ சொல்லலாம், 'கதிரேசனுக்கும் நாதனுக்கும்.. அந்த ஜோடியை ஒண்ணும் செய்ய வேண்டாம் என்று புத்தி சொன்னேன்; அவர்கள் கேட்கவில்லை'யென்று. ஆனால் விரும்பியோ விரும்பாமலோ.. அந்த பாவத்திற்கு நீயும் உடந்தை. எனவே எந்த நிமிஷமும் நீ ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்க தயாராயிரு.

கடிதம் மொட்டையாய் முடிந்திருந்தது.

விவேக் நிமிர்ந்து சுபாகரை ஏறிட்டான். "மகாபலிபுரம் போய்விட்டு காரில் திரும்பிக் கொண்டிருந்த புதுமண ஜோடியை.. கொலை பண்ணியது உண்மைதானா?"

"ச.. சார்.. அதுக்குக் காரணம் கதிரேசனும்.. நாதனும்தான். மகாபலிபுரத்திலிருந்து குறிவெச்சு.. அவளைத் தொரத்திட்டு வந்தாங்க.. நான் வேண்டாம்ன்னு சொல்லிட்டே வந்தேன்.. அவங்க கேக்கலை.. உனக்கு இஷ்டமில்லைன்னா.. அவளைத் தொடாதேன்னும்.. தள்ளி நின்னு வேடிக்கை பாருன்னும் சொல்லிட்டாங்க.. அந்தப் பெண் கெடுக்கப்படறதுக்கு முந்தியே — இறந்துட்டா.. புருஷன்காரனோட தலையை கல்லால அடிச்சு கொலை பண்ணினது நாதன்.. டெட்பாடிஸை.. அப்படியே விட்டுட்டு போனா.. நாளைக்கு போலீஸ் எங்களை ஸ்மெல் பண்ணிடுவாங்களோன்னு பயந்து போய் — அதை ஒரு ஆக்ஸிடெண்ட் மாதிரி செட்ப் பண்ணிட்டு வந்துட்டோம்.. போலீஸும் கேஸை அதே கோணத்துல பார்த்து — ஆக்ஸிடெண்ட்னு முடிவு பண்ணி ஃபைலை க்ளோஸ் பண்ணிட்டாங்க.."

"இந்த சம்பவம் எப்ப நடந்தது..?"

"மூணுமாசத்துக்கு முந்தி..."

"அது ஆக்ஸிடெண்ட் இல்லை என்கிற விஷயம்.. உங்க மூணு பேரைத் தவிர.. வேற யார் யார்க்கும் தெரியும்..?"

"வேற யார்க்கும் தெரியாது சார்"

"அப்படீன்னு நீ சொல்றே.. ஆனா.. இந்த விஷயம்.. வேற யாரோ ஒரு மூணாம் பேர்வழிக்கு தெரிஞ்சிருக்கு.. அது யாராயிருக்கும்ன்னு உன்னால கெஸ் பண்ண முடியுதா..?"

"இ.. இல்ல.. சார்.."

"சரி.. இந்த லெட்டர் எப்ப வந்ததுன்னு சொன்னே?"

"நேத்து மத்தியானம்.."

"லெட்டர் `வந்த விஷயத்தை.. நாதன்கிட்டே சொன்னியா..?"

"சொல்ல ட்ரை பண்ணினேன் சார்.. அவன் கிடைக்கலை.. போன்லயும் பல தடவை முயற்சி பண்ணிப் பார்த்தேன். போலீஸுக்கு இந்த விஷயத்தை கொண்டு போகவும் எனக்கு பயமா இருந்தது.. இன்னிக்கு காலையில் அவனை எப்படியும் பார்த்து.. இந்த லெட்டரைக்

[illegible]ன்னு நினைச்சிக்கிட்டிருந்தேன்..! அதுக் [illegible]

விவேக் குறுக்கிட்டான். "சென்னைல கதிரேசன் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் அறையிலிருந்து.. ஒரு பெண் கீழே விழுந்து இறந்தாளே.. அந்தப் பெண் யார்ன்னு உனக்குத் தெரியுமா...?"

"அது.. வந்து.. வந்து.."

"சொல்லு.. உனக்கு தெரிஞ்ச உண்மைகளை சொன்னாத்தான்.. கொலையாளி யார்ங்கிறதை கண்டுபிடிக்க முடியும்.."

"சார்! கதிரேசனுக்கு சென்னைல.. மிருதுளாங்கிற பெண் காதலியா இருந்தா..! மாடியிலிருந்து.. விழுந்து இறந்தது.. அநேகமா அவளாகத்தான் இருக்கும்ன்னு நினைக்கிறேன்.."

"அந்த மிருதுளாவோட அட்ரஸ் தெரியுமா?"

"தெரியும் சார்.."

"இந்த டயரியில் எழுதிக் குடு.." — விவேக் தன் பாக்கெட் டயரியை எடுத்து நீட்ட சுபாகர் வாங்கி எழுதி கொடுத்தான். அதை வாங்கி மறுபடியும் பாக்கெட்டுக்கு கொடுத்த விவேக் சொன்னான். "இதோ பார் சுபாகர்! இந்த நிமிஷத்திலிருந்து நீ போலீஸ் கஸ்டடியில்தான் இருக்கணும்.. கொலையாளி கைக்கு கிடைக்கிற வரை நான் என்ன சொல்றேனோ அதைத்தான் கேக்கணும்.."

சுபாகர் தலையாட்டினான். "சார்.. என்னோட உயிரைக் காப்பாத்தறதுக்காக.. நான் உங்ககிட்டே எல்லா உண்மைகளையும் சொல்லிட்டேன்.. அந்த புதுமணத் தம்பதிகளோட கொலை விஷயத்தில் கூட நான் ஹார்ம்லெஸ்தான்.. அவங்களோட மரணத்துக்கு.. கதிரேசனும் நாதனும்தான் பொறுப்பு... எனக்கு வந்திருக்கிற லெட்டரே இதுக்கு சாட்சி.."

"அந்த விவகாரத்தை பின்னாடி பார்த்துக்கலாம்.. மொதல்ல இந்த ரத்தக் கண்ணீர் கொலையாளியை கண்டுபிடிக்கணும்.. உங்க மூணுபேர்க்கும் பொதுவான எதிரிகள் யார் யார்ங்கிறதை லிஸ்ட் பண்ணியாகணும்.. பிஸினஸ் ரீதியா.. பெண்கள் ரீதியா.. உங்க ரைவல்ஸை லிஸ்ட் பண்ணினாத்தான்.. இந்த கேஸை ஹேண்டில்

பண்ண முடியும்..! நாதனுக்கு கேர்ள் ஃப்ரெண்ட் யாராவது இருக்காளா..?"

"இல்ல.. சார்.. ஆனா.."

"சொல்லு..."

"சென்னைல இருக்கிற எல்லா ப்ராஸ்ட்யூட் ஹவுஸுக்கும் போவான்"

"லேடீஸ் விஷயத்தில்.. நாதன் ரொம்பவும் வீக்.. இல்லையா?"

"ஆமா.. சார்.."

கோகுல்நாத் பங்களாவினின்றும் வெளிப்பட்டு – விவேக்கை நோக்கி வந்தார். "விவேக்..! ஃபாரன்ஸிக்கில் எதுவும் பிடிபடலை.. பாடியை போஸ்ட் மார்ட்டத்துக்கு அனுப்பிடலாமா?"

"அனுப்பறதுக்கு முந்தி.. ஐ ஸ்பெஷலிஸ்ட் இரண்டு பேரை.. கான்டாக்ட் பண்ணி – போஸ்ட்மார்ட்டம் நடக்கும்போது – அவங்களையும் ஸ்பாட்ல இருக்கும்படியா கேட்டுக்கணும்"

"கான்டாக்ட் பண்ணி பேசிட்டேன் விவேக்... ஐ ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ் ஆப்ரஹாமும், டேவிட் மனோகரனும்.. போஸ்ட் மார்ட்டம் சமயத்துல ஸ்பாட்ல இருப்பாங்க.."

17

அன்று மதியம் மூன்று மணிக்கு போஸ்ட் மார்ட்டம் முடிந்ததும் – விவேக், டாக்டர் ஆப்ரஹாமையும், டாக்டர் டேவிட் மனோகரனையும் தனியறையில் சந்தித்தான்.

"கண்களில் ரத்தம்.. உடனே மரணம்... எப்படி டாக்டர்..?"

"ஆச்சர்யம்...! தலையில் அடிபடாமல்... மூளையிலிருந்து கண்களுக்கு போகும் ரத்தக் குழாய்களும், நரம்புகளும்... கூழ் மாதிரி சிதைந்து போயிருக்கு... எனக்கு இந்த மரணம் பிடிபடலை..." டாக்டர் ஆப்ரஹாம் தோள்களை குலுக்கி – உதட்டைப் பிதுக்கினார்.

விவேக் டாக்டர் டேவிட் மனோகரனை ஏறிட்டார். "டாக்டர்! வாட் ஈஸ் யுவர் கமெண்ட்...?"

"என்னோட சந்தேகத்தை நான் சொல்லலாமா...?"

"சரி.."

"இந்த வர்மக்கலையோட வேலை..."

"வர்மக்கலை?"

"[illegible] varmam due to violent injury... இந்த.. [illegible] சூட்சும மரணங்கள்... வர்மக்கலையில்தான் [illegible] படு வர்மம், தொடு வர்மம், தட்டு வர்மம், தடவி [illegible] நக்கு வர்மம், நோக்கு வர்மம்ன்னு... எத்தனையோ [illegible] இருக்கு எனக்கு இந்த வர்மத்தைப் பத்தி அதிகம் [illegible] வாழை தோட்டத்து அய்யன் கோயிலுக்குப் [illegible] – 'புலிப்பாணி'ன்னு ஒரு வர்ம வைத்தியர் [illegible] அவரை நீங்க கான்டாக்ட் பண்ணிப் [illegible] இந்த மரணத்தைப் பத்தின விபரம் [illegible]"

ஆப்ரஹாம் சிரித்தார்.

"வர்மமாவது... கர்மமாவது..? வயித்துப் பிழைப்புக் [illegible] ஏதையாவது சொல்லி பணம் பறிக்கத்தான்.. [illegible] ஒரு கலைக்கு அந்த மாதிரியான பேரை [illegible] வெச்சிருக்காங்க... ஐ... டோண்ட் பிலீவ்..."

டேவிட் மனோகரன் மறுத்தார். – "நோ டாக்டர்! வர்மக்கலை இருக்கு... அது பொய்யில்லை. என்னோட [illegible] இந்த கலை தெரிஞ்ச... வைத்தியர் ஒருத்தர் [illegible]... அவர் தன்னோட ஆட்காட்டி விரலை... [illegible] நெற்றி மையத்துல வெச்சு... அழுத்தினா... [illegible] பத்தே செகண்ட்ஸ்ல... சுருண்டு விழுந்து மயக்கத்துக்கு போவார். வைத்தியர் சிரிச்சுகிட்டே [illegible] இடது பக்கத்தை தேய்ப்பார். மயக்கமான [illegible] எந்திரிச்சு உட்காருவான்..."

ஆப்ரஹாம் பலமாய் சிரித்தார். "வைத்தியரும் [illegible] போட்டு விழுந்தவனும்... பேசி வெச்சுகிட்டு [illegible] நாடகமா இருக்கும்..."

டேவிட் மனோகர் ஒரு பெருமூச்சோடு – விவேக்கை [illegible]. "மிஸ்டர் விவேக்...! என்னோட அஸ்ஸெம் [illegible] நான் சொல்லிட்டேன். நிச்சயமாய் இது வர்மக் கலைதான்... கேஸை இதே கோணத்துல மூவ்

பண்ணுங்க... மர்டார் வில் பி இன் யுவர் ட்ரேப்...."

விவேக் எழுந்தான். "வாழை தோட்டத்து அய்ய[illegible] கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற வைத்திய ரோட [illegible] என்னான்னு சொன்னீங்க... டாக்டர்?"

"புலிப்பாணி..."

அடுத்த ஐந்தாவது நிமிஷம்..

விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் பைக்கில் – வா[illegible] தோட்டத்து அய்யன் கோவிலை நோக்கி போ[illegible] கொண்டிருந்தார்கள்.

18

சோமனூரிலிருந்து ஆறாவ[illegible] கிலோமீட்டர் தூரத்தில் – வா[illegible] தோட்டத்து அய்யன் கோயில் வய[illegible] வெளிக்கு நடுவே – புத்தம்புது கோபு[illegible] தோடு – அழகாய் தெரிய – விவேக்கு[illegible] கோகுல்நாத்தும் – பைக்கை ஒரு மரத்தி[illegible] நிழலில் ஸ்டாண்டிட்டு விட்டு – வெள்ளரிக்காய் விற்[illegible] கொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணிடம் புலிப்பாணி வைத்தி[illegible] வீட்டை விசாரித்தான்.

அவள் தன் கடைவாயில் அடக்கி வைத்திருந்[illegible] வெற்றிலைச் சாற்றை – உதட்டில் இரண்டு விர[illegible] வைத்து பீச்சலாய் துப்பிவிட்டு சொன்னாள். "அதா[illegible] அங்க... கெணத்து மேடு தெரியுது பாருங்க... அத தாண்[illegible] நடந்தாக்க... பம்ப் செட்டு ஒண்ணு வரும்... அதுக்[illegible] கொஞ்சம் தள்ளி... எவந்த மரத்துக்கு பக்கத்தாலே.. ஓ[illegible] சரிஞ்ச வீடு தெரியும்... அதான் புலிப்பாணி வைத்தி[illegible] ரோட... வீடு... ஏங்க... சுளுக்கு எடுக்க வந்தீங்களா[illegible] ஒடம்புல எந்த ஜாய்ண்ட்ல சுளுக்கு... நோவு இருந்தாலும் சரி... பாக்கு மெல்ற நேரத்துல சரிப்படுத்திருவாரு..."

விவேக்கும், கோகுல்நாத்தும்... ஆளுக்கொ[illegible] வெள்ளரிக்காயை வாங்கி கடித்தபடி.. வயல் வரப்பி[illegible] நடந்தார்கள். மாலைச் சூரியனின் வெய்யில் – முகத்தி[illegible] சுடாமல் ஒத்தடம் கொடுக்கிற மாதிரி அடித்தது.

"விவேக்..." கோகுல்நாத் கூப்பிட்டார்.

"ம்..."

"[illegible] வர்மக்கலை ஓர்க் அவுட் ஆகுமா...?"

"[illegible] டேவிட் மனோகர் சொன்னது என் [illegible] சரியாத்தான் படுது... போஸ்ட் மார்ட்டத் [illegible] விஞ்ஞான மருத்துவத்துக்கும் பிடிபடாத [illegible] நாதனோட மரணங்களில் வர்மம் [illegible] அது வர்மக்கலையோட கைங்கர்ய [illegible] இருக்கலாம்.. காயமில்லாமல் கண்ணில் ரத்தம்... [illegible] மரணம்.. இதுக்கு... என்ன காரணம் இருக்க [illegible] வைத்தியர் புலிப்பாணியை கேட்டுப் [illegible]"

[illegible] மேட்டை நெருங்கினார்கள். மேலாடை [illegible] குளித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பெண் [illegible] சேலையை எடுத்து தன்மேல் போர்த்துக் [illegible] – விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் அதை கண்டு [illegible] நடந்தார்கள்.

[illegible] செட்டும் – புஷ்டியாய் வளர்ந்திருந்த இலந்தை [illegible] கண்ணுக்கு சிக்க – ஓடு சரிந்து போன அந்த வீடு [illegible] சிமெண்ட் திண்ணைச் சுவரில் – கோணலாய் [illegible] போர்டு எழுத்துக்களை காட்டியது.

[illegible] புலிப்பாணி.

[illegible] வர்ம பரிகாரங்கள் செய்யப்படும்.

[illegible] கதவுக்கு முன்பாய் வந்து நின்ற விவேக் [illegible] அசைத்தான். உள்ளேயிருந்து யாரோ [illegible] நடந்து வரும் சத்தத்தைத் தொடர்ந்து கதவு [illegible]

[illegible] இளம்பெண் நின்றிருந்தாள்.

"[illegible] வேணும்...?"

"வைத்தியரை பார்க்கணும்..."

"அப்பா... அய்யன் கோயிலுக்கு போயிருக்கார்..."

"[illegible] எவ்வளவு நேரமாகும்...?"

"அரைமணி நேரமாகும்..."

"[illegible] பண்ணிப் பார்க்கலாமா....?"

"உள்ளே வந்து உட்காருங்க..." அந்தப் பெண் [illegible] – உள்ளே கூட்டிப்போய் – ஒரு அறையைக் [illegible]

விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் அறைக்குள் நுழைந்த[illegible] — அங்கு போடப்பட்டிருந்த நீளமான பெஞ்சி[illegible] உட்கார்ந்தார்கள். அந்தச் சிறிய அறையின் மூன்[illegible] பக்கங்களிலும் — பழங்கால கண்ணாடி பீரோக்கள் தெரி[illegible] உள்ளேயிருந்த ஷெல்ப்களில் மிகப்பெரிய புத்தகங்க[illegible] ஒழுங்கான வரிசையில் தெரிந்தது. புத்தகங்களின் தலைப்புகள் விதவிதமாய் கண்ணில் அடித்தன.

வர்ம வாட சூத்திரம், வர்ம சிலோற்பதி காண்ட[illegible] நரமாமிச வில், வர்ம ஊசி முகம் 1008, வர்ம நாலு வகை[illegible] மாத்திரை, வர்ம கண்ணாடி, வர்ம பஞ்சவித் பதிவடங்க[illegible] வர்ம குரு நாடி, வர்ம பொன்னூரி திறவுகோல், வர்ம ஒடி[illegible] முறிவு சாரி ரிகண்ட அகராதி... வர்ம வடக்கன் வழி...

"கோகுல்நாத் புத்தகங்களோட தலைப்புகளை பார்த்திங்களா...?"

"வயித்தைக் கலக்குது..."

விவேக்கின் பார்வை மேல் சுவர்க்கு போக[illegible] காவிக்கரையில் பாட்டு வடிவில் எழுதப்பட்டிருந்த சி[illegible] வாக்கியங்கள் தட்டுப்பட்டது.

கேளப்பா தடியடிகள் படுதலாலும்
கெடியான எறிவிசைகள் கொள்ளலாலும்
வாளப்பா கட்டை குற்றி தட்டலாலும்
மாற்றானின் கைப்பிடிகள் படுதலாலும்

விவேக் கொட்டாவி... விட்டுக் கொண்டே பார்வை[illegible]யைத் திருப்பினான். பெஞ்சின் மறுமுனை ஓரத்தி[illegible] ரோஸ் நிற அட்டையோடு ஒரு புத்தகம் தெரிந்தது. புத்தகத்தில் பத்து பதினைந்து பக்கங்களே இருக்க — அட்டையில் வர்ம மாத சஞ்சிகை — ஆசிரியர் புலிப்பாணி என்ற எழுத்துக்கள் பெரிதாய் தெரிந்தன.

"அட... இவர் பத்திரிகை கூட நடத்தறார் போலி[illegible]ருக்கே..." — சொல்லிக் கொண்டே விவேக் புத்தகத்தை எடுத்து பிரித்தான். ஒரு பேரா தட்டுப்பட்டது.

காலம் என்பதுதான் வர்மம். இன்னும் வர்மத்துக்கு இரகசியம், மர்மம், ஒடிவு, முறிவு. கருவி என்றும், நரம்புகள் ஒன்றோடு ஒன்று இணையக்கூடிய இடம் என்றும், பேசிகள், நரம்புகள், பொருத்துக்கள் எந்தெந்த

[illegible] பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகிறதோ [illegible] வர்மம் என்றும்; பிராணன்தங்குமிடமென்றும் [illegible] கூறுவார்கள். இந்த வர்ம வித்தையை [illegible] இதை மிகவும் இரகசியமாகவே போற்றி [illegible]. காரணம் என்ன..? ஒரு வர்ம நூல் பின்வரு[illegible] கூறுகிறது.. முருகுவது சண்டாள கோபத்தாலே... [illegible] ஆங்காரம் மனதில் கொண்டு — கற்ற வித்தை [illegible] காலம் எண்ணி நடுகுவது நல்லோரை... [illegible] நம்மை நானிலத்தில் ஏழைகளை நடுங்கச் [illegible].. கொடுகவே ஈடு செய்து கொள்வானப்பா... [illegible]பாவம் அவனை வந்து குறுகுந்தானே...

விவேக் பக்கங்களை புரட்டினான்.

"அகஸ்தியர் கூறுகிறார்... அசாத்திய குறிகள் [illegible]... தூர்க்குறி குணங்கள் கண்டால் வர்மம் [illegible]டவன் பிழைப்பது அரிதாம். இது மட்டுமல்லாமல் [illegible] கலையாக உள்ள மலம், முத்திரம், விந்து, [illegible]ர், கருவிழி போன்றவைகளின் தன்மை [illegible]டாலும் பிழைப்பது அரிதாம்... வர்மத்தில் [illegible]ாக கருதப்படும்.. உச்சிக்காலம்... நிவந்த வர்மம், [illegible] வர்மம், வாரிகோரி வர்மம்... கொண்டைக் கொல்லி [illegible]... அடப்ப வர்மம், கைப்பூட்டு வர்மம், சங்குதிரி [illegible] வெல்லுறுமி வர்மம், தல்லுறுமி..."

விவேக் சின்ன சுவாரஸ்யத்தோடு... அந்த [illegible]கையின் பதினைந்து பக்கங்களையும் படித்து [illegible]த்த போது — வாசலில் நடைச் சத்தம் — பேச்சுக் [illegible] கேட்டது.

"அப்பா.. உங்களைப் பார்க்க யாரோ ரெண்டு பேர் [illegible]க்காங்க..."

"வெளியூரா...?" மணலை மென்ற மாதிரி குரல்.

"ஆமாப்பா..."

நடைச்சத்தம் உள்ளே வந்தது. விவேக்கும் கோகுல் [illegible] நிமிர்ந்தார்கள். நடுத்தர வயதில் — செம்பட்டை [illegible] முடியோடு — வெள்ளை வஸ்திரம் அணிந்த — [illegible] புலிப்பாணி புன்முறுவலோடு உள்ளே வந்தார்.

"எந்த ஊரு...?"

"கோயமுத்தூர்..."

"வந்து நேரமாச்சா...?"

"அரைமணி நேரமிருக்கும்..."

ஸ்டூலின் மேல் – மான்தோலை போட்டுக் கொண்டு புலிப்பாணி உட்கார்ந்தார். "என்ன விஷயம்... ஏதாவது வர்ம பரிகாரம் செய்யணுமா...?"

விவேக் புன்னகைத்தான்.

"நாங்க போலீஸ்..."

புலிப்பாணியின் முகம் லேசாய் மாறியது.

"எ... என்ன விஷயம்...?"

"ஒரு தகவல் உண்மையா. பொய்யான்னு... தெரிஞ்சுக்கிறதுக்காக வந்திருக்கோம்..."

"சொல்லுங்க..."

"கடந்த ஒரு வாரத்துல... ரெண்டு மரணங்கள் ஒரே மாதிரி நடந்திருக்கு. கண்கள்ல ரத்தம் வந்திருக்க... உடனடி மரணம்..."

புலிப்பாணி தன் தாடிக்குள் வையைவிட்டு – அளைந்து கொண்டே பார்வையைச் சுருக்கியபடி கேட்டார்.

"கண்கள்ல ரத்தம் வடிந்து மரணமா...?"

"ஆமா...!"

"தலையில் ஏதாவது காயம் இருந்ததா...?"

"இல்லை..."

"பிணப் பரிசோதனையில்... டாக்டர்களோட முடிவு எப்படியிருந்ததுன்னு சொல்ல முடியுமா...?"

"அவங்களாலே எந்த முடிவுக்கும் வர முடியலை... ஒரேயொரு டாக்டர் மட்டும்... மரணம் சம்பவிச்சது வர்மக்கலையினால் இருக்கலாம்ன்னு அபிப்ராயப்பட்டார். வர்மக் கலையை நல்லா தெரிஞ்சு வெச்சிருக்கிற... உங்களைப் பத்தி நிறைய கேள்விப் பட்டிருக்கோம்... அதனால உங்ககிட்ட விளக்கம் கேக்க வந்தோம்."

"மரணமடைஞ்சது ஆணா பெண்ணா...?"

"ரெண்டு பேருமே... ஆண்தான்..."

"பிராயம் எவ்வளவு இருக்கும்...?"

"இருபத்தெட்டு..."

"இறந்து கிடந்த சமயத்தில் எடுத்த போட்டோ [illegible] இருந்தா எனக்கு காட்ட முடியுமா...?"

[illegible] கையோடு கொண்டு போயிருந்த [illegible] பிரித்து – கதிரேசன், நாதன் இறந்து [illegible] எடுத்த போட்டோக்களை எடுத்து [illegible] அவருடைய உதடுகள் மெல்ல முனகியது.

"[illegible] செவி குத்தி காலம்..."

"அப்படின்னா...?"

"வர்மக் கலையில் ஒரு பிரிவு அந்த செவி குத்தி [illegible]... மிகவும் பயங்கரமான வர்மம். இரண்டு காது [illegible] துவாரங்களுக்கு பக்கத்துல சின்ன தண்டுப் [illegible] முடிச்சில் தெரியும் வர்மம்... செவிக் குத்தி [illegible] இந்த செவி குத்தி கால வர்மத்தில் அடிபட்டால் – [illegible]லிருந்து கண்களுக்கு செல்லும் முக்கியமான [illegible] ரத்தக் குழாய்களும்... பிசையப்பட்டு ரத்தம் [illegible]... கண் துவாரங்களில் ரத்தம் வெளிப்பட்ட [illegible] நிமிஷங்களில் ஆள் இறந்து விடுவான்..."

விவேக் ஆச்சர்யித்து பின் கேட்டான். "வர்மக் கலையை உபயோகப்படுத்தி இவ்வளவு சூட்சுமமாய் [illegible] சாகடிக்க முடியுமா..?"

"கலையை நல்லா படிச்ச ஒருவனால... கண்ணிமைக் [illegible] நேரத்திற்குள் இந்த மாதிரியான மரணங்களை [illegible] முடியும்.. வர்ம சாரி நிகண்டில் அகத்திய சித்தர் இந்த செவிக்குத்தி காலத்தைப் பற்றி சொல்லி [illegible]..." – சொன்னவர், கைநீட்டி பக்கத்திலிருந்த [illegible]யைத் திறந்து – பழுப்பேறிய புத்தக மொன்றை [illegible] பிரித்தார். ராகம் போட்டு படித்தார்.

"[illegible]மென்ற கருவிழியருகில் – செவி குத்தி காலம் – [illegible]ன நெற்றியில் நடு பக்க வர்மம் பகர்ந்த [illegible]னை வலமேல் நேத்திர வர்மம் காலா மன்ற [illegible] கீழ் பொச்சை வர்மம்.. கருதி நின்ற கையருகில் [illegible] வர்மம். அதனிரகச் சிறைக்குள் முன் முடிச்சி [illegible] ஒட்டினதை சூழல் கலங்கி – கண் ரத்தக் [illegible] – வடியான நட்டையின் கீழ் அடப்ப வர்மம் [illegible]யான ஆறுவிரல் உதிரக்காலம் – விடிவான [illegible]வக்கி உறக்கக் காலம்."

விவேக் பொறுமையிழந்து கேட்டான். "கோ... முத்தூர் வட்டாரத்தில் இந்த வர்மக்கலையைப் பத்... தெரிஞ்சவங்க யார், யார் இருக்காங்கன்னு சொ... முடியுமா...?"

"எனக்கு தெரியாது... பொதுவா... இந்த கலை... படிச்சவங்க – தனக்கு அந்த கலை தெரியும்ன... வெளியே சொல்லிக்க மாட்டாங்க... வயசான காலத்... – பிழைப்புக்கு வேற வழியில்லைன்னா.. என்னை மா... போர்டை போட்டுகிட்டு வர்ம பரிகார சிகிச்சைக... செய்வாங்க... வர்மக்கலை சம்பந்தமான புத்தகங்கள் இ... நிறைய வந்துடுச்சு. அதனால யார் வேணுமின்னா... படிக்கலாம்.. அந்தக் கலையைப் பத்தி தெரிஞ்சுக்கலாம்..."

கோகுல்நாத் குறுக்கிட்டு கேட்டார். "புஸ்தகங்க... படிச்சே இந்த கலையைக் கத்துக்க முடியுமா...?"

"சிரத்தையோடு படிச்சா தாராளமா கத்துக்கலா... பயிற்சிக் காலத்தில்... நாய் பூனைகளை... வர்மத்துக்... உட்படுத்தி... சாகடிச்சு... அந்த அந்த வர்மங்க... பழகிக்குவாங்க... வர்மத்தோட சூட்சுமம் பிடிபட்டுட்... எல்லாமே சுலபம்தான்..."

"நீங்க வர்மக் கலையைப் பத்தி – ஒரு பத்திரிகை... நடத்திட்டு வர்றீங்க போலிருக்கே...?"

"ம்... போன வருஷம் வரைக்கும்... நடத்திகிட்டு தா... வந்தேன்... ஆயிரம் காப்பி அடிச்சு கவர்ன்மெண்... லைப்ரரீஸுக்கு மட்டும்... போட்டேன். அப்புறம் கவர்... மெண்ட் ஆர்டர்கிடைக்கலை. நிறுத்திட்டேன்."

கோகுல்நாத் மறுபடியும் குறுக்கிட்டு கேட்டா... "ஒருத்தர்க்கு வர்மக்கலை தெரியுங்கிறதை... எப்... கண்டுபிடிக்கலாம்...?"

"சிரமம்...! அந்தக் கலையைப் பத்தி தெரிஞ்சுகிட்ட... அவ்வளவு சீக்கிரத்துல தன்னை வெளிப்படுத்திக்... மாட்டார்..."

சில விநாடிகள் மௌனம் சாதித்த விவேக் பின்... கேட்டான். "இதெல்லாம் வர்மம் சம்பந்தப்பட்... புக்ஸ்தானே...?"

"ஆமா.."

...சில புஸ்தகங்களை எடுத்துட்டு போய்... படிச்சு ...டு கொண்டு வந்து தரலாமா...?"

"...எடுத்துட்டு போங்க..."

19

மறுநாள் காலை பத்து மணி கோவை சென்ட்ரல் லைப்ரரியின் கட்டிடத்திற்குள் விவேக் காஷுவலாக நுழைந்து – ஒவ்வொரு பிரிவாய் பார்த்துக் கொண்டு – நூலகத்தின் மேலாளர் முன் பாய்ந்து நின்றான். ஹிண்டு பேப்பரை பார்த்துக் ...ருந்த அவர் பேப்பரினின்றும் தலையை உயர்த்தி "..." – என்றார்.

விவேக் தன் உத்யோக அட்டையைக் காட்ட ...டைய சகல அவயங்களும் பவ்யத்துக்கு வந்தது.

"உ... உட்கார்ங்க ஸார்..."

விவேக் உட்கார்ந்து கொண்டே சொன்னான்.

"ஒரு விபரம் வேணும்..."

"சொல்லுங்க.. ஸார்..."

"இந்த லைப்ரரியில் வர்மக்கலை சம்பந்தப்பட்ட புக்ஸ் ...க்கா...?"

"இருக்கு ஸார்..."

"எவ்வளவு இருக்கும்...?"

அவர் தன் மேஜை மேலிருந்த லெட்ஜரை புரட்டிப் ...து விட்டு "ரெண்டே ரெண்டு புஸ்தகம்தான் இருக்கு..." – என்றார்.

"என்னென்ன புஸ்தகம்...?"

"வர்மநாடி... திலந்த காலம்..."

"அந்த புஸ்தகங்கள் இருக்கா...? இல்லை யாராவது ...க கொண்டு போயிருக்காங்களா...?"

"அதெல்லாம் ப்ரஸர்வ் கேட்டகிரி ஸார்... அதை ...க்கும் தரமாட்டோம். எடுத்து பார்க்கக் கூட ...திியில்லை..."

"எவ்வளவு நாளா...?"

"கிட்டத்தட்ட அஞ்சு வருஷமா... இந்த ரூல் இருக்கு ...ஸார்."

"நீங்க... இதுவரை யாருடைய ரெபரென்ஸுக்கும் அந்த புத்தகங்களையே குடுத்ததே இல்லையா...?"

"இல்ல ஸார்..."

"அந்த புஸ்தகங்க மேலே... யாராவது இன்ட்ரஸ்ட் காட்டி... வேணும்ன்னு கேட்டிருக்காங்களா...?"

"ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாடி வந்து... ஒருத்தர் வந்து கேட்டார் ஸார். நான் லைப்ரரி ரூலைச் சொல்லி கொடுக்க மாட்டேன்னு சொல்லிட்டேன்."

"அவர் யாருன்னு உங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"தெரியாது ஸார்..."

"எப்படியிருந்தார்...?"

"வயசு முப்பது இருக்கும்... கூலிங்கிளாஸ் போட்ட ஞாபகம் இருக்கு... புஸ்தகம் தர்றதுக்கு இல்லைன்னு நான் சொன்னதுமே அவர் போயிட்டார்."

"அவர் எந்த மாசம் எந்த தேதி வந்தார்ன்னு கரெக்டா சொல்ல முடியுமா....?"

யோசித்தார் திடும்மென்று மலர்ந்தார். "ஐ... கேன்... ஸே... ஸார்! அன்னிக்கு அம்மாப்பேட்டை நூலகத்திலிருந்து – என்னோட ஃப்ரண்ட் நடராஜன் வந்து பேசிட்டிருந்தார். அவர் பேசிட்டிருக்கும் போது தான் – அந்த நபர் வந்து வர்மக்கலை புஸ்தகத்தை கேட்டார். நடராஜன் வந்து போன விபரத்தை – லைபரரி மினிட் புஸ்தகத்துல எழுதி வெச்சிருக்கேன்... அதை பார்த்தா டேட் தெரிஞ்சிடும் ஸார்..."

"ப்ளீஸ் அந்த தேதியை எடுத்து குடுங்க..."

லைபரரியன் நாற்காலியைத் தள்ளிக் கொண்டு எழுந்து பக்கத்து அறைக்குள் போய் ஒரு நிமிஷம் கழித்து வந்தார்.

"ஜுலை பதினாலம் தேதி ஸார்..."

விவேக்.. "இன்னொரு உதவி..."

"சொல்லுங்க ஸார்..."

"லைபரரிக்குள்ளே வர்ற ஒவ்வொருத்தரும் விஸிட்டர் ரெஜிஸ்டர்ல கையெழுத்தை போட்டுட்டுதானே வரணும்?"

"ஆமா... ஸார்! கையெழுத்து போடாமே உள்ளே வரவே முடியாது... செக்யூரிடி ஒருத்தர் அங்கேயே உட்கார்ந்து – உள்ளே போறவங்க கையெழுத்து போடறாங்களான்னு பார்த்துட்டே இருப்பார்."

"ஓ.கே! இப் எனக்கு அந்த ஜுலை மாத விஸிட்டர் லெட்ஜர் வேணும்... கொடுக்க முடியுமா..."

"ரிக்கார்ட் ரூமுக்கு வந்தா அங்கேயே பார்த்துக்கலாம் ஸார்... வில் யூ கம் வித் மீ...?"

விவேக் அவரோடு நடந்து ரிக்கார்ட் ரூமுக்கு வந்தான். லைபரரியன் அடுக்கி வைத்திருந்த லெட்ஜர்களை கலைத்து – 'ஜுலை' என்று சிவப்பு மையில் கொட்டை கொட்டையாய் எழுதப்பட்டிருந்த லெட்ஜரை எடுத்து நீட்டினார்.

விவேக் லெட்ஜரைப் புரட்டி – பதினாலாம் தேதி பக்கத்தை எடுத்தான். அந்த தேதியில் வந்த நபர்களின் பெயர்களை நிதானமாய் படித்துக் கொண்டே வந்தான்.

இரண்டு பக்கங்கள் கழித்து கிறுக்கலாய் வந்த – அந்த பெயரைப் பார்த்ததும் – பார்வை நின்றது. உடனே உதட்டில் புன்னகையொன்று – பயிரானது.

20

விவேக் ஹோட்டலுக்கு வந்து சேர்ந்தபோது – ரிசப்ஷன் ஹால் சோபாவில் கோகுல்நாத் காத்திருந்தார். ஆவலாய் விசாரித்தார்.

"போன காரியம் என்னாச்சு விவேக்...?"

"காட் இட்..."

"நாம புள்ளி வெச்ச ஆள்தானா...?"

"அநேகமாய் அவன் தான்..."

"போய் மடக்கிடலாமா...?"

"அதுக்கு முன்னாடி போலீஸ் கஸ்டடியில் இருக்கிற ஜாகரைப் போய் பார்க்கணும்... அவனை விசாரிச்சா மேற்கொண்ட சில வலுவான பாயிண்ட்கள் கிடைக்கலாம்..."

புறப்பட்டார்கள்.

சுபாகரை ரிமாண்ட் செய்திருந்த – சிறைச்சாலை... விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் போய்ச் சேர்ந்த போது... ஜெயில் சூப்பிரண்ட் கவலையாய் எதிர் கொண்டா... "உங்களுக்குத் தான் போன் பண்ணலாம்ன்னு நினைச்சிட்டிருந்தேன்..."

"எனிதிங் இம்பார்ட்டெண்ட்...?"

"எஸ்... சுபாகர் நிலைமை சரியில்லை..."

"யூ... மீன்...."

"ஹி ஈஸ் மெண்ட்டலி டிஸ் ஆர்டர்ட்..."

விவேக் திடுக்கிட்டு போனான். "மெண்ட்லி டி... ஆர்டர்ட்...?"

"ஆமா... கடந்த ரெண்டு ராத்திரியும் அவ... தூங்கலை... திடீர் திடீர்ன்னு வீறிட்டு கத்தினா... ஜெயிலர் ஓடிப்போய் பார்த்தா... அவர்கிட்டே..." என்னோ... கண்ணைப் பாருங்க... ரத்தம் வருதுன்னு சொல்... கண்ணைக் காட்டி ஒரே ஆர்ப்பாட்டம்... யாரைப் பா... தாலும் பயம்... சுவரோடு சுவரா போய் ஒண்டிக்கிட்டு... தி... லடைந்த முகத்தோடு வீறிட்டு வீறிட்டு கத்தி... கிட்டிருந்தான். டாக்டரை கூட்டி வந்து காட்டினோ... டாக்டர் சோதிச்சு பார்த்துட்டு அளவுக்கு மீறின திகி... மனநிலையை பாதிச்சிருக்குன்னு சொன்னார்..."

"வாங்க... சுபாகரைப் போய் பார்க்கலாம்"

ரிமாண்ட் செல்லுக்குப போனார்கள். பூட்ட... பட்டிருந்த ஸெல்லுக்கு முன்பாய் நின்று – கம்பிகளி... வழியே உள்ளே எட்டிப் பார்த்தான் விவேக்.

மிரண்ட விழிகளோடு – தரையில் மல்லாந்... படுத்திருந்த சுபாகர் சட்டென்று எழுந்து – கால்களாலு... – கைகளாலும் தவழ்ந்து மெல்ல பின்வாங்கினான்.

விவேக் கூப்பிட்டான்.

"சுபாகர்... இங்கே... வா..."

அவன் இன்னமும் திகிலாகி – சுவரோடு போ... ஒட்டிக் கொண்டான். கர்ண கடூரமாய் ஒரு மு... வீறிட்டு கத்திவிட்டு – இரண்டு கண்களையும் தொட்... – விரல்களை பீதியாய் பார்த்துவிட்டு "ரத்தம்" என்... முனகினான். கண்களை மறுபடியும், மறுபடியும் தொட்[illegible] கவர்க்குள் ஒளிய முயல்பவனைப் போல் [illegible]த்தான்.

விவேக் ஜெயில் சூப்பிரண்ட்டிடம் திரும்பினான். "சுபாகரை மெண்ட்டல் ஹாஸ்பிடல்ல... அட்மிட் பண்ணிடுங்க. அவரோட ஃப்ரெண்ட்ஸ் கதிரேசன், நாதன் [illegible] பேரோட கொடூர மரணம்... அவனை திகில்ல [illegible]ருக்கு..."

"இப்பவே ஏற்பாடு பண்ணிடறேன் ஸார்"

விவேக்கும் கோகுல்நாத்தும் சிறைச்சாலையை [illegible] ஜீப்பில் வெளியே வந்தார்கள். விவேக் [illegible]னான். "சுபாகர் அந்த திகில் அதிர்ச்சியிலிருந்து [illegible] மீண்டு வருவான்னு எனக்குத் தோணலை. [illegible] திகில்ல உறைஞ்சே... உயிரை விட்டுடுவான் [illegible]ருக்கு... சுபாகர் இனிமே இந்த கேஸுக்கு [illegible]டான்... நாம சந்தேகப்படற ஆளை [illegible]கிட்டே விசாரிக்க முடியாது... நேரடியா போய்... [illegible] மடக்க வேண்டியது தான்..."

"எப்ப போகட்டும்...?"

"இப்ப போய்கிட்டே இருக்கோம்..."

விவேக் ஜீப்பின் ஆக்ஸிலேட்டரில் காலை வைத்து [illegible] – அது வேகத்தை அதிகரித்துக் கொண்டது.

21

ஜீப் கார்டன் அவென்யூக்குள் நுழைந்து – நாதனின் பங்களாவுக்கு முன்பாய் நின்றது. அந்த முற்பகல் வேளையில் – பங்களா அசாதாரண அமைதியோடு இருந்தது.

விவேக்கும், கோகுல்நாத்தும் ஜீப்பி[illegible] – இறங்கி – வெறுமனே சாத்தியிருந்த காம்[illegible] கேட்டைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே [illegible]ர்கள்.

போர்டிகோவும் லானும் வெறிச்சிட்டது.

"என்ன விவேக்... வீட்ல யாரையுமே... காணோம்...?"

"துக்க காரியம் நடந்த வீடு... வாரம் பத்து நாளைக்கு [illegible]த்தான் இருக்கும்...?"

விவேக் போர்டிகோ படியேறி – காலிங்பெல் வேலை கொடுத்தான்.

நிமிஷ இடைவெளிக்குப் பிறகு–

கதவு மெல்லத் திறந்தது.

சிங்கப்பூர் – லுங்கியிலும் ஜிப்பா கல்யாணசுந்தரம் நின்றிருந்தான்.

"வா... வாங்க... ஸார்"

"வீட்ல அப்பா... இல்லை...?"

"அப்பாவுக்கு உடம்பு சரியில்லை ஸார்... நா போன துக்கம்... அவரை படுக்கையில தள்ளிடு கே.ஜி. ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட் பண்ணியிருக்கேன்."

"உங்க மனைவி...?"

"அவ அப்பாவுக்கு துணையா ஹாஸ்பிட இருக்கா"

"இப்ப... வீட்ல...?"

"நான் மட்டும்தான்... மூணுநாளா வேலை காரங்களும் ட்யூட்டிக்கு வரலை... பை...த... பை.. நீங் இப்ப எதுக்காக வந்திருக்கீங்கன்னு தெரிஞ்சுக்கல ஸார்?"

"மறுபடியும் உங்ககிட்டே ஒரு விசாரணை..."

"வெல்கம்... உள்ளே... வாங்க..."

ஹாலுக்கு கூட்டிப் போய் நாற்காலிகளை காட்டினான் கல்யாண சுந்தரம். "பீ.. ஸிட்டட்... ஸார்"

விவேக் உட்கார்ந்து – அவனை புன்னகையோ ஏறிட்டபடி – சொன்னான். "கல்யாணசுந்தரம் கொஞ்சம் மாறுபட்ட விசாரணை... என்னோட கேள் களுக்கு உங்ககிட்டேயிருந்து உண்மையான பதில் வேணும்..."

"ஷ்யூர்... ஷ்யூர்"

"கதிரேசனையும்... உங்க தம்பி நாதனையு எதுக்காக கொன்னீங்க...?"

கல்யாண சுந்தரத்துக்குள் பிரளயம் நடப்ப தெரிந்தது.

"ஸ... ஸ.. ஸார்..."

"...ங்க... எதுக்காக அந்த கொலைகள்...?"

"...! என்ன... ஒரு பைத்தியக்காரத்தனமான ...? கதிரேசனையும் என் தம்பி நாதனையும் நான் ... கொலை செய்யணும்...?"

விவேக் சிரித்தான். "கேள்வியை என்கிட்டடே... ... கேக்கறது புத்திசாலித்தனமில்லை... கல்யாண ...? நாங்க தகுந்த ஆதாரங்களோடு ...கோம்..."

"ஆதாரமா...? என்ன ஆதாரம்?"

"உங்களுக்கு வர்மக்கலை தெரியும்..."

கல்யாண சுந்தரம் திக்கித்து போக–

விவேக் தொடர்ந்தான். "அந்த வர்மக்கலையில் ...த்தி காலவர்மத்தை உபயோகப்படுத்தி.. ரெண்டே ...கள்ளே – கதிரேசனுக்கும்... உங்க தம்பி ...க்கும் மரணத்தை குடுத்திருக்கீங்க..."

"நோ... ஓ... ஓ..." வியர்த்துக் கொண்டு – எழுந்து ... வெறிபிடித்தவன் போல் கத்திய – கல்யாண ...த்தை கையமர்த்தினான் விவேக்.

"இந்த பதட்டம், இந்த போலி ஆத்திரம்... இதெல்லாம் ...து கல்யாண சுந்தரம்... கடந்த ரெண்டு வருஷ ...ாகவே.. உங்களுக்கு வர்மக்கலையில் நாட்டம் ...திருக்கு... அதுக்கான சாட்சியம் இதுதான்.." – ... விவேக் – கையிலிருந்த ஃபைலை பிரித்து ... நிற புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டினான்.

"இது வாழை தோட்டத்து அய்யன் கோவில் வைத்தியர் புலிப்பாணி போன வருஷம் வரைக்கும் ...த்திட்டு வந்த 'வர்மக்கலை மாத சஞ்சிகை' என்கிற பத்திரிகை. அவர்கிட்ட இருந்த எல்லா பத்திரிகை பிரதி...யும் கொண்டு வந்து – ராத்திரி பூராவும் படிச்சேன். ... பத்திரிகையில் வர்மக்கலை சம்பந்தமான கேள்வி...க்கு வைத்தியர் புலிப்பாணி பதில் கொடுத்துட்டு வந்திருக்கார்... கேள்வியும், அந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட ...ரோட பெயரும் இதுல இருக்கு.... அப்படி கேள்வி ... வாசகர்களில் நீங்களும் ஒருத்தர். ஆனா உங்க ... வி. கல்யாண சுந்தரம்ன்னு தராமே.... வி.கே. ...ரம்ன்னு குடுத்திருக்கீங்க... நீங்க கேட்டிருக்கிற

கேள்வி எது தெரியுமா....? செவி குத்தி காலம் என்ற
என்ன....? அந்த வர்மத்தை.... ஒருவனின்
பிரயோகித்தால்.... கண்களிலும் காதுகளிலும் ரத்
வந்து – ஆள் இரண்டே நிமிஷத்தில் இறப்பான் என்
சொல்கிறார்களே....? அது உண்மையா....? – (வி
சுந்தரம், கோவை – 46) இந்த கேள்வியைக் கேட்
நீங்கதானே.... கல்யாண சுந்தரம்...?''

''நோ.... நானில்லை....! வி.கே.சுந்தரம்ங்கிறது
யாரோ? ஊர்ல எத்தனையோ கல்யாண சுந்தரம் இ
கலாம்... அதுல எவனாவது கேள்வியைக் கேட்டிருக்கலாமே

விவேக் புன்னகைத்தான். ''நாங்களும் அ
நினைக்காமே.... இல்லை கல்யாண சுந்தரம்.... ஆ
கோவை – 46ஐப் பார்த்ததும்.... அது உங்க ஏரியா
சேன்னு என் மனசுக்கு பட்டது.... வி.கே. சுந்தரம்
பேரை நாலைஞ்சு தரம் உச்சரித்துப் பார்த்தேன். உங்க
பேரு வேதாசலம்... உங்களுக்கு கல்யாண சுந்தர
முழுப்பேரும் வெளியே தெரியக் கூடாதுங்கிறதுக்காக
பேரை நீங்க ஏன் சுருக்கி இருக்கக் கூடாதுன்
நினைச்சேன்.... என்னிக்கோ..... ஐ....மீன் ரெண்
வருஷத்துக்கு முன்னாடி.... நீங்க எதார்த்தமா எழுதி
போட்ட கேள்வி.... இன்னிக்கு விஸ்வரூபம் எடுத்
வந்திருக்கு...''

கல்யாண சுந்தரம் கத்தினான்.... ''உங்க இன்வெஸ்
கேஷன் தப்பான வழியில் போய்கிட்டிருக்கு.... நீங்
குறிப்பிடற வி.கே.சுந்தரம் நானில்லை....''

''நீங்க இப்படி சொல்வீங்கன்னு தெரிஞ்சுத்தான்
இன்னொரு அலிபியோடும் வந்திருக்கோம்...! கோகு
நாத்! அந்த ஜெராக்ஸ் காப்பியை எடுங்க....''

கோகுல்நாத் எடுத்துக் கொடுத்தார். விவேக் அ
வாங்கி கல்யாண சுந்தரத்தின் முகத்திற்கு நே
நீட்டினான். ''இது சென்ட்ரல் லைபரரியின் விஸிட்டர்
லெட்ஜரோட – ஜுலை பதினாலாம் தேதி.... காப்
இதுல.... அந்த ஜுலை பதினாலாம் தேதி லைபரரிக்
வந்தவங்க.... அவங்க கைப்படவே பேர் அட்ரஸ் எழு
கையெழுத்தை போட்டிருக்காங்க.... நீங்க கடந்த ஜுலை
பதினாலாம் தேதி சென்ட்ரல் லைபரரிக்

லெட்ஜர்ல வி.கே.சுந்தரம்ன்னு எழுதி....
அட்ரஸையும், மென்ஷன் பண்ணி –
போட்டிருக்கீங்க.... இங்க பாருங்க...
கையெழுத்துதானே....?''

சுந்தரம் அந்த ஜெராக்ஸ் காப்பியையே
பார்த்தான். விவேக் தொடர்ந்து சொன்னான்.
பதினாலாம் தேதி லைபரரிக்குப் போன நீங்க
இருந்த லைபரரியனை சந்திச்சு... வர்மக்கலை
புத்தகத்தை கேட்டிருக்கீங்க. அவர்
சொல்லியிருக்கார்..... ஆம்....ஐ....
?''

...ஆர்...கரெக்ட்....'' – என்று தளர்ந்த குரலில்
தலைகுனிந்த கல்யாண சுந்தரம் – பின்
ஒரு விநாடியில் நிமிர்ந்து சிரித்தான். வலது
களை பசை போட்டு ஒட்ட வைத்த மாதிரி
கொண்டு – கோகுல்நாத்தின் மேல் பாய்ந்து
தோள்பட்டையில் – ஒரு வெட்டு
வெட்டினான்.

கோகுல்நாத் அலறி – சோபாவில் சாய –

விவேக் இடுப்பிலிருந்த – பிஸ்டலை உருவினான்.
...ஓடு பின்னுக்கு நகர்ந்து – கல்யாண சுந்தரத்தை
பார்ப்பதற்குள் – அவன் வலது கால் 'எஸ்' மாதிரி
விவேக்கின் கையிலிருந்த பிஸ்டலை
...டித்தது.

கோகுல்நாத் எழ முடியாமல் துவண்டு கிடக்க –
கல்யாண சுந்தரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே
பின்வாங்கினான்.

விழிகள் சிவப்பேற கல்யாணசுந்தரம் சிரித்தான்.
...ஐ...கில்லட் தெம்....! நான் யார்க்கும் தெரியாமே
கத்துகிட்ட வர்மக்கலையை உபயோகப்படுத்தி...
...சனையும் என்னோட தம்பிநாதனையும்.... தீர்த்துக்
...டினேன்.... உண்மையிலேயே என்னோட குறி
...நான்தான்.... கதிரேசனோ.... சுபாகரோ இல்லை....
...என்னோட அப்பாவுக்குப் பிறகு இந்த சொத்து பூராவும்
...க்கே கிடைக்கணும்ன்னு ஆசைப்பட்டேன்.... நாதனை
...தீர்த்துக் கட்டினாத்தானே அந்த ஆசை நிறைவேறும்....

நாதனோட கதையை முடிக்கத்தான்.... வர்மக்கலை [illegible] கத்துக்க ஆரம்பிச்சேன்.... போலீஸ்ல என் மேல சந்[illegible] படாத அளவுக்கு.... கச்சிதமா காரியத்தை [illegible] காத்திட்டிருந்தேன். அந்த சந்தர்ப்பத்துல [illegible] கதிரேசன், சுபாகர், என்னோட தம்பிநாதன் [illegible] பேரும்... மகாபலிபுரத்துக்கு போய்ட்டு திரும்பிட்டிரு[illegible] ஒரு புதுமண ஜோடியை கொலை செய்த விபரம்.... [illegible] குடிச்சுட்டு மாடி ரூம்ல உளறிகிட்டிருந்தப்ப.... நான் [illegible] நேர்ந்தது. உடனே என்னோட திட்டத்தை மாற்றினே[illegible] நாதனை மட்டும் தீர்த்து கட்டினா.... போலீ[illegible] என்மேல எப்படியும் சந்தேகம் வரும்.... சொத்துக்[illegible] நான் நாதனை கொன்னிருப்பேனோன்னு சே[illegible] கிளறுவாங்க.... அப்படிக் கிளறினா மாட்டிக்க வாய்ப்[illegible] இருக்கு... ஸோ.... இந்த மூணு பேரையும் ஒரே மா[illegible] தீர்த்துக்கட்டி – பழியை வேற திசையில் திருப்பி வி[illegible] நினைச்சேன்''

கோகுல்நாத் இன்னமும் எழ முடியாமல் தத்தளிக்க[illegible]

விவேக் கல்யாண சுந்தரத்தைப் பார்த்தபடியே – பின்னுக்கு நகர்ந்தான். அவன் சிரிப்போடு தொடர்ந்தா[illegible]

''கதிரேசன் தன்னோட பிறந்தநாள் விழாவுக்[illegible] என்னையும் கூப்பிட்டிருந்தான். போனேன். கும்பலோ[illegible] கும்பலா இருந்த நான்.... கதிரேசன் ட்ரஸ் சேஞ்[illegible] பண்றதுக்காக – மாடி ரூமுக்கு போனதும்.... நானு[illegible] யார்க்கும் தெரியாமே நழுவி மாடிக்கு போனேன். பத்தே செக்கண்ட்ஸ் செவி குத்திகால வர்மத்தை உபயோக[illegible] படுத்தி – அவனை வீழ்த்திட்டு.... ஹாலுக்கு வந்[illegible] கும்பல்ல கலந்துட்டேன். கதிரேசனோட மரணத்துக்கு காரணத்தை கண்டுபிடிக்க முடியாமே.... நீங்க திணறிட்டிருக்கும்போதே – என் தம்பி நாதனோட கதையை – முடிச்சேன். ஒரே மாதிரியான இந்த ரெண்டு கொலைகளையும் பண்ணியது – இறந்து போன அந்த புதுமண ஜோடிக்கு வேண்டிய யாரோதான்னு.... போலீஸை நம்ப வைக்க.... சுபாகர்க்கு லெட்டரை அனுப்பினேன்....''

விவேக் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே ஹாலில் பின்வாங்க – அவன் கையை ஒரு அரிவாள் மாதிரி உயர்த்திக் கொண்டு வந்தான். ''நான் இவ்வளவு

[illegible] திட்டம் போட்டும்.... எப்பவோ நான் பண்ணின [illegible] நீங்கள்.... உங்க கண்ணுக்கு பிரதானமா [illegible] – அந்த கண்கள்ல, ரத்தம் வடியறதை நான் [illegible]

[illegible]க் கொண்டே கல்யாண சுந்தரம் பாய்ந்தான். [illegible] இரண்டடி தூரத்தில் நெருங்கி – கபாலத்தை [illegible] கையை வீசினான். காற்றில் கை ஒரு சவுக்கு [illegible] சத்தத்தை எழுப்ப – ஜாக்கிரதையான விவேக் [illegible] குனிந்து கொண்டு –

[illegible] கையை செங்குத்தாக வைத்து –

[illegible] சுந்தரத்தின் டாய்லெட் பகுதியில் இறக்கி[illegible]னான்.

''[illegible] மா....ஆ....!'' அம்மாவை தவணை முறையில் [illegible]க் கொண்டே – கல்யாண சுந்தரம் – ஒரு பக்க[illegible]ந்து விழ – விவேக் ஓடிப் போய் – சுவரோரமாய் [illegible]யாய் விழுந்திருந்த – பிஸ்டலை எடுத்துக் [illegible] – வந்தான்.

கல்யாண சுந்தரம் – வலியில் கண் சொருகி – [illegible]க்கைப் பார்க்க விவேக் சிரித்தான். ''என்ன [illegible]...? இந்த ரெண்டு நாளா வர்மக்கலை சம்பந்தப் [illegible]த்தகங்களை படிச்சதுல.... அடியேனும் அதைப்பத்தி [illegible] தெரிஞ்சுக்கிட்டேன். இப்போ உனக்கு நான் [illegible]த்த அடி வர்மக்கலை சம்பந்தப்பட்டதுதான்.... [illegible] பேரு.... கல்லடைக் கால வர்மம்.... இதைப் பத்தி [illegible]த்திய சித்தர் என்ன சொல்றார் தெரியுமோ...? [illegible]ப்பா...! உடல் ஒரு கொண்டக் கொல்லி கல்லடைக் [illegible]ர்மம் கொண்டால்.... உதிரம் துள்ளி கெட்டித்துப் [illegible]ம்.... மல விந்து ஜலம் அடைத்துக் கொண்டு மூச்சு [illegible]ம்.... சுவாசம் இரைத்து.... வாதமுண்டாகி....

கோகுல்நாத் சோபாவிலிருந்து கத்தினார்.

''விவேக்! பாட்டை சாவகாசமா பாடலாம்.... மொதல்ல என்னை வந்து கவனியுங்க....''

''ஸாரி.... கோகுல்நாத்....''

விவேக் அவரை நோக்கி ஓடினான்.

— முற்றும் —